

அலை

1

சாஷித்திய மண்டலப் பரிசுகள்
காலி சாஷித்திய வீராவும், தமிழும்
எழுபதுகட்டுப்பின் ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்கள்
ஒன்ட்ரு ஊசோ ஹோர்கியின் கவிதைகள்.
மேகங்கள் மென்மேலும் இருண்டு
கொண்டிருக்கின்றன

'மினி' இலக்கியத்தின் பலவிளங்கள்
சித்தார்த்த என்ட்ரூர் அழகானபடம்
புதியகாற்று என்ட்ரூர் இலங்கைத் தமிழ்ப் படம்
கஜையச் சுவைத்தல்
காவிகளும் ஒட்டுண்ணிகளும்
பதிவுகள்

கார்த்திகை 1975

ஒரு ரூபா

ஆசிரியர் குழு :

- ஐ: சண்முகன்
- மு: புஷ்பராஜன்
- இ: ஜீவகாகுண்டன்
- அ: வேகராசா

அலை

ஈ. 55, இரஜவத்தை,
பேராத்னை.

ஆண்டுச் சந்தா ரூபா 7-00

அலை-1

சார்திகை 1975

சாணித்திய மண்டலப் பரிசுகள்

1974-ம் வருடத்துக்குரிய சாணித்திய மண்டலப் பரிசுகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இளைஞர்கள் சிலரின் ஆற்றல் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளன. தான் என்ற போதிலும், முந்திய வருடங்களைப் போலவே குழறுபாடுகளும் இல்லாமல் இல்லை. தரமான நூல்களுக்குப் பரிசுகள் கொடுப்பதாத அதே வேளையில் தரமற்ற நூல்களுக்குப் பரிசுகள் கொடுக்கப்பட்டுமுள்ளன. ஆழமான பார்வையை வெளிப்படுத்திய சிமெய்யுள் பத்துறைப் பிரிவில் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதோடு சிறுகதைப் பரிசுபெற்ற உலகங்கள் வெல்லப்படுகின்றன, வின் கலைப் பெறுமானமும் கேள்விக்குரியது.

தமிழகத்தின் ஆற்றல் வாய்ந்த படைப்பாளிகளான தி. ஐயங்கிராமன், மௌலி, ஆர்.ஷண் முகந்தரம், சுந்தர சாமசாமி, அசோகமித்திரன், போன்றோரின் படைப்புகளிற்கு இந்திய சாலைத் திய மண்டலத்தினரின் பரிசுகள் இதுவரை வழங்கப்படாதது போலவே இலங்கையிலும் முருகையன் எஸ். பொ., மு. பொன்னம்பலம், நீர்வை. பொன்னையன், தா. இராமலிங்கம் போன்றோரின் படைப்புகளுக்கும் வழங்கப்படவில்லை. ஹூகாசி போன்றோரும் பித்தியே கௌரவிக்கப்படனர். இதுவரை குறித்த சில வருடங்களில் தரமான படைப்புகள் வெளிவந்திருக்கவும், வேறு காரணங்களினால் அவற்றிலும் தரக் குறைந்த படைப்புகளுக்குப் பரிசுகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. (இதுவரை கொடுக்கப்பட்ட சாணித்திய மண்டலப் பரிசுகள் பற்றிய விசுவாச ஆய்வு பிறிதொரு சமயத்தில் 'அலை'யில் மேற்கொள்ளப்படும்.) உண்மைக் கலை, இலக்கிய நேசிப்பாளர்களையும்; சத்திய நாட்டமுள்ளவர்களையும் கைகள் சாணித்திய மண்டலத்தில் மேலொங்கிவெழிய இத் தவறுகள், தொடர்ந்தும் நடப்பதை நிறுத்த முடியாது.

தவிரவும், சாணித்திய மண்டலத்தின் இயங்குமுறை, பரிசுகளைத் தெரியும்போது கையாள்ப்படும் அளவு கோல்கள், நடுவர்களைத் தெரியும் முறை என்பனவெல்லாம் ஒரே மூடு மத்திரமாக உள்ளன. படைப்பாளர்கள் அறியும் வண்ணம் இவை பகிரங்கப் படுத்தப்படல் வேண்டும்; ஒவ்வொரு துறைக்குரிய நடுவர்களின் பெயர் முடிவுகள் வெளிவந்ததன் பின் கட்டாயம் வெளிப்படுத்தப் படவேண்டும். 'அவ்வாறென்றற்றான் படைப்பிலக் கிபத்துடன் நன்கு பரிச்சயமில்லாதோரும் நடுவர் சூழுவில் இடம் பெறுவது' போன்ற குற்றச்சாட்டின் உண்மை பொய்யினையும் யாரும் பரிசீலிக்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

காலி சாணித்திய விழாவும் தமிழும்

காலியில் நடைபெற்ற சாணித்திய விழா தொடர்பாகப் பல அதிகுப்திக் குரல்கள் படைப்பாளர்களாலும் தமிழ் மக்களாலும் வெளிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. கருத்தரங்குகள் புத்தகக் கண்காட்சிகள் என்பனவற்றில் தமிழ்க்கு இடங்கொடுக்கப்படாததோடு குடியரசு தொடர்ச்சி 15-ம் பக்கம்

எழுபதுக்குப் பின் எழுத்துத் தமிழ் நாவல்கள்

செ. சோகராஜா

சமகால எழுத்துத் தமிழ்நாவல்க்கிய வரலாற்றில் ஏழாம் தசாப்தம் புதிய கால கட்ட மொன்றைக் குறிக்கிறது. முதன்முதலாக வந்ததே நோக்கில் நிறுவன அடிப்படையில் பொழுது போக்கு நாவல்கள் வெளியிடும் முயற்சியானது இக்காலப்பகுதியின் முக்கிய பண்பாக கிளங்குவது மட்டுமன்றி, எழுத்து நாவல் வளர்ச்சிப் போக்கில் கிலகுறிப்பிடத்தக்க பாதிப்புக்களையும் ஏற்படுத்துவதாக உள்ளது.

'வீரகேசரி' (ஜனமித்திரன்) வெளியீட்டு முயற்சிகள் இவ்விதத்தில் விதந்துரைக்கத்தக்கன. தென்னிந்தியச் சஞ்சிகைக்கும், நூல்கட்கும் 'ராணிமுத்து' வெளியீடுக்கும் கிதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடும், இதனால் எழுத்தின் பெரும்பாலான வாசகர் மத்தியில் ஏற்பட்ட தவிப்பும், 'வீரகேசரி' மாத மொரு புத்தகம் வெளியிடும் முயற்சியை ஆரம்பிக்கவும் தொடர்ந்து நடத்திவரவும் ஏற்றகுழுவிலைய உருவாக்கின, 'வீரகேசரி' யின் வெற்றியைத் தொடர்ந்து 'மாணிக்கம்' 'சிரித்திரன்' முதலியனவும் வெளியீட்டு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளன. இவற்றின் விளைவாக எழுத்துப் போக்கு நாவல்களும், வர்த்தக நோக்கிலெழுத்தும் நாவாசிரியர்களும் தலையெடுத்துள்ளனர். இதுவும் ஒரு காரணமாக, ஏறத்தாழ எழுபதுகள் வரையில் எழுத்து நாவல்களில் காணப்பட்ட தனித்துவப் போக்குகள் செல்வாக்கிழப்பதையும் அவதானிக்க முடிகிறது; அத்துடன் புதிய கில போக்குகளும் இடம் பெறத் தொடங்கின.

எழுபதுகள் தொடக்கம் இன்று வரை வெளிவந்துள்ள நாவல்களைப் பொதுவாக பொழுது போக்கு நாவல்கள், யதார்த்த நாவல்கள் என இரு பெரும் பிரிவுகளுக்குள் அடக்கலாம். ஆயினும் இவற்றை மேலும்

இரு பிரிவுகளாகப் பாகுபடுத்திப் பார்ப்பது பெருத்தமுடையது. இவ்விதத்தில் பொழுது போக்கு நாவல்களை (I) குடும்ப நாவல்கள் (II) துப்பறியும், மர்ம நாவல்கள் என்றும், யதார்த்த நாவல்களை (I) பிரதேச அல்லது மண்வாசனை நாவல்கள் (II) சமுதாயப் பிரச்சினைகளையும், சமுதாயப், மாறுதல்களையும் பிரதிபலிக்கின்ற நாவல்கள் என்றும் பிரித்து நோக்கவியலும்.

குடும்ப நாவல்கள் என்ற பிரிவினாள் அடங்குவனவாக பூசைக்கு வந்த மலர் (நா. மாலேஸ்வரி), புயலுக்குப் பின் (பொ; பத்மநாதன்), தீக்குள் விரலை வைத்தால் (கே. எஸ். ஆனந்தன்) கர்ப்பக்கிரகம் (கே. எஸ். ஆனந்தன்) நீலமாளிகை (சிவம்பொன்னையா), ஒரு விலைமகளைக் காதலித்தேன் (இந்துமகேசன்), அஞ்சாதே என் அஞ்சுகமே (ரஜினி), வாழ்க்கைப் பயணம் (நயீமர். ஏ. பஷீர்), உள்ளத்தின் கதவுகள் (அன்னலட்சுமி இராசதுரை) முதலியன உள்ளன. காதல், பாசம், தியாகம் முதலியன உணர்ச்சிகளின் தீவிர மோதுதலே இவற்றின் அடிப்படை; கதை பின்னும் திறமையும், கிறுவிற்றுப் பாக எழுதும் ஆற்றலும் இவ்வாசிரியர்கட்குக் கைவந்த கலை. குடும்ப நாவல்கள் என்று கூறினாலும் கூட உண்மையில் மர்ம நாவல்கட்குரிய பண்புகளையே இவற்றுள் பெரும்பாலானவை (உள்ளத்தின் கதவுகள் தவிர) கொண்டுள்ளன. பெற்றோர் யாலரென்றறிபாது தேடிப்புறப்படும் ஜனார்த்தனி (பூணைக்கு வந்த மலர்) பார்வதி (புயலுக்குப் பின்) முதலிய கூடா பாத்திரங்களையும், இவர்களது செயல்களையும் வாசிக்கும்போது இந்நாவல்காரிகள் சிறந்த மர்ம நாவல் நாவல்கள் எழுதும் ஆற்றல் பெற்றிருப்பது புலனாகும். சுருங்கக்கூறின், இந்நாள்வரையிலான தென்னிந்தியச் சஞ்சிகைகள், 'கல்கி' மு. வ. மணியன், நா. பார்த்தசாரதி முதலியோரது நாவல்கள் வாசிப்பினதும், தென்

இந்தியத் திரைப்படங்கள் பார்க்கும் பழக்கத்தினதும் ஒன்று சேர்ந்த அறுவடையே இந்த நாவல்களாகும்.

'பழம் பெரும் எழுத்தான்' ராகிய 'ரஜனி' (கே. எஸ். வாஸ்) யின் நாவல்கள் 'மிதியின் வழியிலே', 'தாரணி', 'மைதினி' பலவும் அருள் செல்வநாயகம் ('மர்ம மாளிகை') கே. எஸ் ஆனந்தன் முதலியோரது நாவல்களுட் சிலவும், ஜன - மித்திரன் வெளியீடுகளும் துப்பறியும் மர்ம நாவல்களாக விளங்குகின்றன. சிரஞ்சீவி, மேதாவி, தமிழ்வணங் முதலியோரது நாவல்கட்கு எவ்விதத்திலும் சோடை போகாத வண்ணம் இவை அமைந்துள்ளன. சுழத்தில் இத்தகைய நாவல்கள் அகிகமொழிய ஒருவராகவும் ஒரு காலகட்டத்தில் (தொடர்கதைகள் மூலம்) சுழத்தில் வாசகர் தொகையைப் பெருக்கிய வர்களில் ஒருவராகவும் வாஸ் விளங்குகின்றார். நீண்டகாலமாக வரலாற்று சிறுகதைகளும் நாவல்களும் எழுதிவந்த அருள் செல்வநாயகம் காவப்போக்கில் மர்ம நாவலாசிரியராக மாறியமை தற்செயல் நிகழ்வன்று. இயல்பானதொன்றாகும். மேலைத்தேயத்தில் துப்பறியும் மர்ம நாவல்கள் தோன்றிய காலகட்டத்தை அடுத்தே வரலாற்று நாவல்கள் தோன்றின. அத்துடன் இவ்வருவகை நாவல்கட்குமிடையில் பண்படிப்பளையில் பெருமளவு வேறுபாடுகளில்லை. இதனால் நேலைதாட்டில் வரலாற்று நாவலாசிரியர்கள் பலரும் துப்பறியும் நாவலாசிரியராகவும் அமைந்தனர். இப்போக்கு தென்னிந்திய நாவலுக்கெல்லாம் பிரதிபலித்தது. வரலாற்று நாவலாசிரியர் ஒருவர் மர்ம நாவலாசிரியராக விளங்குவதற்கு தென்னிந்தியாவில் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு 'ஜெகதிர்பியன்' என்றால், இங்கு அருள் செல்வநாயகத்தைக் குறிப்பிடலாம். (மர்ம நாவல்களும், வரலாற்று நாவல்களும் பெருமளவு தோன்றிய காலகட்டத்தில் 'கல்கி' வாழ்ந்தமையினால் அவரது வரலாற்று நாவல்கள் மட்டுமின்றிப் பன்முக நாவல்கள் கூட மர்ம நாவல்களின் பண்புகளைப் பெற்றிருந்தன). இவ்வாறே, துப்பறியும் நாவலாசிரியராகிய 'ரஜனி' அவரப்போது வரலாற்று நாவல்கள் எழுதுவதையும் (உ-ம் ஆஷா) அவதானிக்க முடியும்.

அடுத்து, யதார்த்த நாவல்களுள் ஒரு பிரிவாக அமையும் மனவாசனை நாவல்கள், அல்லது பிரதேச நாவல்கள் பற்றிக்குறிப்பிடவேண்டும். 'வீரகேசரி' வெளியீட்டு முயற்சி வர்த்தக நோக்கில் செயற்பட்டாலுங்கூட, அவ்வப்போது புதிய இளம் எழுத்தாளரது நாவல்களும், ஓரளவு தரமான சில நாவல்களும் வெளிவருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதே. இத்தகைய புதிய எழுத்தாளர்கள் தத்தம் பிரதேசங்களைப் பின்னணியாகக் கொண்டு எழுதுவதும் எதிர்பார்க்கக் கூடியது தான். இவ்வகையில் 'நிலக்கினி' (பாலமனோகரன்) யும், யுகசந்தி (மணிவாணன்) வாடைக்காற்று (சென்னை ஆழியாள்) முதலியனவும் புறப்பொருட்களாக—மனவாசனை அல்லது பிரதேசநாவல்களின்— தொடக்கநிலையினைக் குறித்து நினைவூட்டுவது என்று கூறப்படுகின்றது. முறைய தன்னிலைமற்றும் பிரதேசத்தையும், தர்மபுரத்தையும், தெருந்தீவையும் இவைகளமாகக் கொண்டுள்ளன.

இவற்றுள் 'நிலக்கினி' யே ஓரளவு வித்தூரைக்கத்தக்கது. தன்னிமுறிப்புக் காடுகளின் சூழலோடும், பிரதேசத்தோடும் இரண்டறக் கலந்து உருவாகியுள்ளன நாவலில் வரும் பதஞ்சலி, கதிர்காமன், பாலியர், 'மலையர், முதலியோரது இயல்புகள். ஆனால் வாடைக்காற்றில் நெடுந்தீவு மக்களது, வாழ்விற்கும், சுற்றுலாக்குமிடையில் நெருங்கிய பிணைப்பைக் காணமுடியவில்லை. குறிப்பிட்ட பிரதேச மொன்றில் பிறந்து, வளர்ந்த ஒருவருக்கும், சுற்றுலாவுக்குச் சென்று சில வாரம் தங்கநேருமொருவருக்கும் இடையிலான வேறுபாடே இவ்வரு நாவல்கட்குமிடையிலான தாரதம்மியமாகலாம். பல நாவல்களெழுதித் தேர்ந்த அனுபவமும், சரளமாகக் கதை பின்னும் நிறமையும், புலியில் அறிவுமே 'வாடைக்காற்று'க்கு 'விசியுள்ளன'. எனினும், 'யுகசந்தி'யுடன் ஒப்பிடும் போது 'வாடைக்காற்று' ஓரளவு முதன்மை பெறுகிறது. 'யுகசந்தி'யில் தருமபுரத்தின் சூழலைத் தவிர்த்து வெறுமனே கதைகூறும் நோக்கே ஆசிரியரை முன்னடத்துகிறது; நாவலின் இறுதிப்பகுதியில் நிகழும் சம்பவங்களும், முடிவும் நம்பமுடியாதவை மட்டுமின்றி, திரைப்படத்தினை நினைவூட்டுவனவாகவு முன்

என. பெற்றோரைத் தேடி அடையும் 'புயலுக்குப் பின்', 'முசைக்கு வந்த மலர்' கதாநாயகிகள் போன்று 'யுகசந்தி' யின் கதாநாயகனும் அமைந்துள்ளான்; ஈரத்துக் குடும்ப நாவல்களின் கதாபாத்திரங்கள் எல்லாம் அருமைகளாக இருப்பது அவர்களின் தலைவி போலும்.

இம்முன்று நாவல்களும் குறிப்பாக 'நிலக்கிளி' புதியபிரதேசங்களின் மக்களது வாழ்வைப் பின்னிணியாகக் கொண்டுள்ளன என்றவிதத்தில் மண்வாசனை நாவல்களென்றும், வாசகர்கட்குப் புதிய அனுபவங்களைத் தருகின்றன என்றும் சிலரால் பாசட்டப்படுகின்றன. உண்மையில் இது மிடைப்படுத்தப்பட்ட கூற்றாகும். மண்வாசனை என்பது வெறுமனே இயற்கை வர்ணனைகளோ, புயியியல் விபரங்களோ அன்று குறிப்பிட்ட பிரதேச மக்களது வாழ்க்கை முறை, பழக்க வழக்கங்கள், சடங்குகள் பேச்சுவழக்குகள் என்பனவற்றையும் உள்ளடக்கும்; இவைகள் மாணிடவியலானது, தரவுகளாகாவண்ணம் அமையவேண்டும், (நீலபத்மசாதனது 'தலை முறை'களின் பலவீனம் இதுவாகும்). நாவல் பாத்திரங்களும், இயல்புகளும், நாவலோட்டமும் கதையும், கதைவளர்ச்சியும், இவற்றோடு ஒன்று கலந்திருக்க வேண்டும் (ஜனகிராமன், ஆர். ஷண்முகசுந்தரம், நீலபத்மசாதன ஹெப் சிபா ஜேசுதாசன் முதலியோரது நாவல்கள் இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகள்). ஆனால், மேற்குறித்த சமுத்தநாவல்களில் பெரும்பாலும் கூற்றுடல் விபரங்களே அவையும் ஓரளவே — இடம் பெறுகின்றன. மேலும், நாவலின் களம் பாத்திரங்களின் இயல்புகள், செயல்கள் என்பவற்றோடு ஒன்றும் அவை விடுபட்டு நிற்கின்றன என்பதை மனங்கொள்ள வேண்டும். ஆயினும், இது வரையும் கொழும்பு முதலிய நகரங்களையோ, குறிப்பிட்ட யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமங்களையோ அங்குள்ள மக்களது பிரச்சினைகட்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துச் சித்திரித்த போக்கானது மாற்றமடைந்து, (பிரச்சினைகட்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காது) புதிய பிரதேச மக்களது சாதாரண வாழ்வின் சித்திரிக்கும் போக்குத் தொடங்குவதை அவதானிக்கலாம்.

யதார்த்த நாவல்களுள் பிரச்சினைகட்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்ற நாவல்களாக

'பஞ்சமர்' (கே. டானியல்), 'காவலர்கள் சாவ திக்கை' (தெளிவத்தை ஜோசப்), 'சீதா' (சொக்கன்), 'மீட்டாத வீணை' (எ. ரி. நிக் திய கிர்த்தி) 'மழைக்குறி' (சி. சுதந்திர ராஜா) முதலியனவும், பிரச்சினைகளோடு சமுதாய மாற்றங்களுக்கே அழுத்தம் கொடுக்கும் நாவல்களாக 'விடிவை நோக்கி' (தெனியாள்), 'அவர்களுக்கு வயது வந்தவிட்டது' (அருள் கப்பிரமணியம்), 'குமாரபுரம்' (பாலமனோசரன்) 'பிரளயம்' (கெங்கை ஆழியாள்) ஆகியனவும் இக்காலப்பகுதியில் வெளிவந்துள்ளன. (செல்லும் வழி இருட்டு, தூரத்துப் பச்சை என்பன எழுபதுகட்கு முன்னரும் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தன).

இவற்றுள், பஞ்சமர் சாதிப் பிரச்சனையைப் பொருளாகக் கொண்டுள்ளது. 'பஞ்சமர்' ஒரு நாவலுக்குரிய கதைச் செறிவையோ, அமைப்பையோ, ஓட்டத்தையோ பெற்றிருக்கவில்லை. மொத்தத்தில் ஒரு நாவலே அன்று; தனித்தனியான அனுபவங்கள் அவ்வது தனித்தனி கதைகள் சிலவற்றின் தொகுப்பாகும். இந்நாவல் ஒரு முழுமையான குழந்தையாகவன்றி அவ்வவங்களில் ஊனங்களுடன் அரைகுறைப் பிறவியாகப் பிறந்துள்ளமைக்குக் காரணமென்ன?

"இன்றுவரை .. பெற்ற அனுபவங்களோ எண்ணிக்கை அற்றவை. என் அனுபவங்கள் முழுவதையும் இச்சிற நாவல் மூலம் வெளிக்கொணர முடியவில்லையாயினும் குறிப்பிட்ட கூடிய அளவாவது கொண்டு வந்திருக்கிறேன்" என்ற ஆசிரியருரை ஆழ்ந்து நோக்கத்தக்கது. ஏனெனில், நாவலின் அடிப்படைப் பலவீனங்களுக்கான தோற்றுவாய் இங்கு புலப்படுகின்றது. அதாவது, தான் நேரடியாகப் பெற்ற அனுபவங்கள் அனைத்தையும் கூறிமுடிக்க வேண்டுமென்ற தவிப்பும், துடிப்பும், பேராசையும் ஆசிரியரை வழிநடத்திச் சென்ற போது ஒரு நாவலாக அனுபவங்கள் வெளிப்படுகின்றன என்ற உணர்வு மழுக்கடிக்கப்பட்டு விட்டதென்றே கூறவேண்டும். (அன்றேய் ஆசிரியர் நாவலெழுதும் ஆற்றலற்றவர் என்ற முடிவிற்கே வரமுடியும்). "மக்களிடம் படிப்பது அவர்களிடம் படித்ததை அவர்களுக்கே திருப்பிக் கொடுப்பது" — அப்படிபே திருப்பிக் கொடுப்பது — என்ற கோட்பாட்டுக்குள் நின்று செயற்பட்டுள்ளார் ஆசிரியர்.

மேலும், பன்னெடுங்காலமாகப் பல்வேறு அடக்குமுறைகளுக்குட்பட்டு வாழும் பஞ்சமர் என்று கூறப்படும் மக்களுடைய பிரச்சினைகளை உள்ளடக்கிய 'தாக்கக் கூறப்படும் இந்நாவல்' இம் மக்களது பிரச்சனைகளை எடுத்துரைப்பதிலும் பார்க்க 'உயர்சாதிக்காரர்' எனப்படும் வேதாரிகளின் பொய்மைகளையும், குழ்ச்சிகளையும், வஞ்சனைகளையும் அம்பலப்படுத்துவதில் குறிப்பாகக் கவனஞ் செலுத்தியுள்ளது. காரணம் ஆண்டாணடுகாலம் அனுபவித்து வந்த அடிமை வாழ்வனதும், ஆண்டவர்களினதும் விளைவாக உருவாகிய தவிச்சகையலாத (உளவியல் நீதியிலான) தாழ்வு மனப்பானமைக்கும், தாழ்வுமனப்பான்மைக் கெதிரான உயர்வுத்தலுக்கும் ஆசிரியருட்பட்டமைபாகும். எனவே, நாலாவது நோக்கு திசைமாற்றி உயர்சாதிக்காரரினை தாக்குவதாயிற்று (சாதிப்பிரச்சனையைப் பொருளாகக் கொள்ளும் சமத்து நாவல்களும் சிறுகதைகளும் பெரும்பாலும் உயர்சாதிக்காரரின் திரைமறைவு வாழ்க்கையினை - அதிலும் குறிப்பாக முனைப்பான பாலுணர்வு வேட்டையின் செயற்பாடுகளை - வெளிப்படுத்தும் 'நன்னசாதிபுணர்வு' நோக்கியே குறிக்காளாகக் கொள்கின்றன. இதுபற்றிய ஆய்வு கவையானவொன்று). இவ்வாறு நாவலின் பொருள் அமையக்கூடாது என்பது கருத்தன்று; இந்நாவலைப் பொறுத்தவரையில் நாவலினது நோக்கும், போக்கும், அமைப்பும் சிதைவுறவும், பிறழ்ச்சியுறவும் இதுவும் காரணமாயமைந்துள்ளது என்பதுவே நமக்கு வேண்டியது. இவ்விதத்தில் 'தாக்கைந்து' அனுபவம் பெற்று எழுதப்பட்ட இந்நாவலை விட 'நகரத்து எழுத்தாளர்' நாவல்கள் சில வெற்றி பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது.

'நீண்ட பயணம்' தொடக்கம் 'பஞ்சமர்' வரையும் இதுவரை வெளிவந்துள்ள சமத்து நாவல்கள் பொதுவாக சாதிப்பிரச்சனையைப் போராட்ட நீதியிலேயே அணுபுள்ளன. இவ்விதத்தில் சற்று வேறுபட்ட முறையில் சாதிப்பிரச்சனையை நோக்குகிறது 'விடிவை நோக்கி' ஆசிரியரது அனுபவங்கள் சாதியெறி மிக்க வடமராட்சிக் கிராமமொன்றில் ஏற்படும் மாற்றங்களை அப்படியே படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றது. ஆயினும் இந் 'நாவல்' வெளிப்பாட்டிலேயே ஒரு குறு நாவல்; வெளி

யீட்டு வசதிக்காக மேலும் குறுக்கப்பட்ட நாவலும் கூட. இதனால், உள்ளடக்கமுஞ்சரி உருவமுஞ்சரி ஒரு முழுமையைப் பெற தவறி விட்டன; ஏமாற்றத்தையே அளிக்கின்றன.

சாதிப்பிரச்சனையை பொருளாகக் கொண்டுள்ளது என்று கூறப்படும் 'சீதா' உண்மையில் அதைவிடுத்து கதாநாயகனான ஓர் எழுத்தாளனது இலட்சியங்கட்கு (அல்லது 'இலட்சிய எழுத்தாள' னுக்கு) அவனது செயற்பாட்டிற்குமுள்ள முரண்பாட்டினையும், பொய்மையினையும் 'வெளிப்படுத்துவதிலும், காதல் போராட்டத்திலுமே கவனஞ்செலுத்துகிறது. நாவலின் முடிவிற்காகவும், காசுகரின் திருப்திக்காகவும் தமது இயல்பினை மாற்றிக் கொள்ளாத பாத்திரங்களின் இயல்புகளும், செயல்களுமே இந்நாவலின் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம்.

அண்மைக்கால நாவல்களுள், 'அவர்களுக்கு வயது வந்து விட்டது' இரு விதங்களில் முக்கியம் பெறுகிறது. ஒன்று; சிங்களத் தமிழர் உறவு நாவலின் சிறப்பம்சமாக அமைவது. சமத்துத் தமிழ் நாவல்களுள், இதுவரையும் சிங்களப் பாத்திரங்கள் மிகச்சில நாவல்களுள், அதுவும் சாதாரண பாத்திரங்களுள் ஒன்றாக இடம் பெற்றுள்ளன. இந்நிலையில் சிங்களப் பெண்ணான மெனிக்கா நாவலின் கதாநாயகியாக இடம் பெறுவது மட்டுமின்றி, நாவலின் உள்ளடக்கமே சிங்கள தமிழருறவை விதந்தரைப்பதாக உள்ளது. எனவே எனவே, தேசிய ஒருமைப்பாட்டுணர்வினை முழுமையான முறையில் வெளிப்படுத்தும் நாவலென்றும் சிலர் கூறக்கூடும். ஆயினும், இவ்விருசாராரும் தெருங்கி வாழும் பிரதேசங்களைக் களமாகக் கொள்ளும் போது இரு இனத்தவரும் கதா பங்கு திரங்காளாக இடம்பெறுவதும் ஒருவரோடொருவர் பழகும் போது சில சமயம் காதலுறவு ஏற்படுவதும் இன்றைய குழலில் சாதாரணமான வெள்ளுருகும். இந்நாவலைப் போன்றே சிங்கள தமிழர் உறவினை விதந்தரைக்கும் 'The Barrier Gives way' (S. Bevilapitiya) என்ற (ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட) நாடகமென்றும் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது. கந்தளாயை ஒட்டிய பிரதேசமே கதைக்களம். களத்தாலும், வேறு சில பண்புகளினாலும் இவ்விரு

படைப்புக்களும் ஒப்பிட்டு ஆய்ந்தருளியன. எவ்வாறாயினும், இத்தகைய காதலுறவுகளினால் தேசிய ஒற்றுமை ஏற்படுமென்றே, தேசிய ஒற்றுமையை நோக்கமாகக் கொண்டே இவ்வாறான பாடப்பாடிகள் எழுதப்படுகின்றனவென்றே கூறுவது எவ்வளவு தூரம் பொருத்தமுடைய தென்பது சிந்தனைக்குரியது. மற்றொரு அம்சம்: வழக்கமான சூழ்ந்து நாவல்களின் பாணியிலிருந்து விடுபட்டு புதிய உத்தி முறைகளைக் கொண்டுள்ளமை. தென்னிந்தியத் தமிழ் நாவல் போக்கினை அவதானிக்கும் போது அவ்வப்போது அங்கு நாவல்களில் பற்பல பரிசோதனை முயற்சிகள் இடம்பெற்று வந்துள்ளமை புலனாகும். பொய்த்தேவு, ஒரு நாள், அகரகணம், ஒரு புளிய மரத்தின் கதை, பள்ளி கொண்ட புரம் முதலிய நாவல்கள் இத்தகையனவே. இப்படியான பரிசோதனை முயற்சிகள் இங்கு நிகழ்வது குறைவு. 'எஸ். பொ.' வின் நாவல்களே இவ்விதத்தில் வித்தந்துரைக்கத்தக்கன. 'அவர்களுக்கு வயது வந்து விட்டது' வும் 'இரண்டே நாளில் கதையை நடத்து விடும் புதுமை. பாத்திர அறிமுகம், கதையின் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான சம்பவங்கள், காட்சிகள், வரிசைகள் என்பவற்றில் கையாளப்படும் உத்திகள் என்பன மூலம் குறிப்பிடத்தக்கதாகின்றது.

மேல்கு மக்களது பிரச்சினைகளை புதிய கோணத்தில் அணுகமுயல்கிறது 'காலங்கள் சாவதில்லை' - இந்நாவலின் உள்ளடக்கத்தை இரு பகுதிகளாக்கலாம். (i) கல்வியறிவற்ற தொழிலாளரது சம்பளத்தைக் 'கிளாக்கர் மார்' ஏமாற்றிப் பறிக்கும் முறைகள் (ii) இவற்றுக்கெதிராகத் தொழிலாளர் செயற்படல். முதற் பகுதியைச் சித்திரிப்பதில் ஆசிரியர் பெற்றுள்ள வெற்றி இரண்டாது பகுதியில் கிட்டவில்லை. பிறிதொரு வ்தமாகக் கூறின் முதற் பகுதி யாதார்த்த நாவல் போன்று விளங்க, இரண்டாவது பகுதி சிமந்தமொகு துப்பறியும் மாமநாவல் போன்று அல்லது (ஆசிரியரே அடிக்கடி கிண்டல் செய்யும்) தென்னிந்தியத் திரைப்படங்கள் போன்று உள்ளது: தொழிலாளர் தலைவனான ஆறுமுகம் துப்பறியும் நிபுணன் போலவும், வக்கீல்போலவுமே செயறமடுகின்றான். இவையொரு புறமிருக்க நாவலுக்கு

கான முடிவும் 'நாவலுக்கான' முடிவையாகும்.

ஏழ்மை காரணமாக விவாகம் செய்யாமலிருக்கும் யாழ்ப்பாணத்து பெண்களது சோகமாயமான வாழ்க்கையையும், அவர்களுக்கு ஏற்படும் பன்முகப்பிரச்சனைகளையும் திறம்பட எடுத்துக்காட்டுகிறது 'மீட்டாத வீணை': ஒரு காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்து-குறிப்பாக வடமராட்சிப்பகுதி மக்களில் ஒரு சாராரது வாழ்க்கை எப்படி இருந்தது என்பதனை பிற்காலத்தில் அறியவிரும்புமொருவர் நிச்சயம் இந்நாவலையும் படிக்க நேரிடும் என்று கூறுமானிற்கு தேவி, செல்லும், மீனாட்சி, கோபாலன் முதலிய பாத்திரங்கள் உயிருள்ளவையாகவும், உரையாடல்கள் உயிர்த்துடிப்புள்ளவையாகவும், வாழ்க்கைமுறையும், சம்பவங்களும் தத்ரூபமுடையனவாகவும் விளங்குகின்றன. ஆயினும், சில எழுத்தாளர்கள் பிரச்சினைகள் சிலவற்றிற்கு முற்போக்கான முறையில் தீர்வுகாணவாய்ப்பிருக்கும்போது அதற்கு நாவலின் கதையமைப்பும், பாத்திரங்களின் இயல்புகளும் சிலசமயம் இடந்தரும் போது - எதற்காகக் குறிப்பிட்ட பாத்திரங்களைத் தற்கொலை செய்வதற்கோ, இயல்பான இறப்பிற்கோ உள்ளாக வேண்டும் என்பதுதான் புரியவில்லை. 'பாலும் பாவையி' லும் 'விந்தன் தொடக்கி வைத்த இம் மரபிற்கு 'மீட்டாத வீணை' யின் முடிவும் விதிவிடைகண்டு, நாவலின் மெய்மைத்தன்மைக்கு ஊறுவினைக்கும் 'பொய்மைத்தன்மை' மிக்க நடை சில விடயங்களில் இடம்பெறுவது பொறுத்துக் கொள்ள முடியாதவொன்றாகும்.

சமுதாயத்தில் பொதுவாக மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வரும்போது பெண்களின் வாழ்க்கை, வாழ்க்கைமுறை, குடும்ப நிலைமை, இலட்சியங்கள் முதலியவற்றிலும் குறிப்பிடத்தக்க மாறுதல்கள் இடம் பெறுவதில்லை. இத்தகைய மாற்றங்களை, தென்னிந்திய எழுத்தாளர்கள் காதலுறவு, திருமண உறவு, பாலுறவு, மேலத்தேய நாகரீகக் கலப்பு என்பவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துக் கொடுத்து 'நியூவேவ்' பாணியில் நாவல்களில் சித்திரிக்கத் தொடங்கினர்; மணியன்புஷ்பா தங்கத்தூரை, குமாரிபிரேமலதா முதலியோர் நியூவேவ் நாவல் மரபினை ஆரம்பித்து வைத்தனர், இவர்களது பரம்

பரை தீண்டு கொண்டே செல்கிறது. இங்கு கே. எஸ். ஆனந்தன், இத்து மகேஸ் முதலிய யோர் இவர்களது வாரிசுகளாக உள்ளனர். இத்தாக்கத்திற்குட்படாமல் யதார்த்த ரீதியில் குமாரபுரம் என்னும் கிராமத்தில் பெண்களை முதன்மையாகக் கொண்ட விவசாயக் குடும்ப மொன்றில் ஏற்படும் மாற்றங்களை வெளிப்படுத்த முனைகிறது 'குமாரபுரம்' நம்பக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளாயினும் அவை சில இடங்களில் அதீதமான முறையிலும், இலட்சியப்பாங்குடனும் வெளிப்படுவதும், கதாநாயகி சித்திராவின் செயல்கள் சில சமயம் சரித்திர வீராங்கனைகளை நினைவுட்டுவதும் தவிர்க்கக் கூடியன.

ஆசிரியரது வழக்கமான நாவல்களின் போக்கிலிருந்து 'பிரளயம்' சற்று மாறுபட்டுள்ளது உண்மை தான். ஒரு சலவைத் தொழிலாளரது குடும்ப வாழ்க்கை மூலம் அச்சமூகத்தினரிடையே ஏற்பட்டு வரும் விழிப்புணர்ச்சியும், மாற்றங்களும் புலப்படுத்தப்படுகின்றன; இவ்விதத்தில் ஆசிரியர் ஓரளவு வெற்றி பெற்றிருக்கவும் கூடும் ஆயினும், ஆசிரியர் கூறுவது போன்று நாவலின் பகைப்புலத்தை—மேலோட்டமாக அல்ல— நன்கு உணர்ந்து கொண்டு நோக்குமொருவருக்குக் கூட, குறித்த சமூகம் பற்றிய நாவலாசிரியரொருவரது 'தூரப்பார்வை' யே புலப்படுகிறது; திருமண முடிவிலுல் ஒரு பிரளயம் ஏற்படுமளவிற்கு பின்னணி ஆழமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளதா என்பது ஐயத்திற்குரியது.

கம்பனைக் கடையொன்றில் வேலைபார்க்கும் சிப்பந்திகளது நாளாந்த வாழ்க்கைப் போக்கினைக் களமாகக் கொண்டுள்ளது 'மழைக்குறி' அங்கு வேலைசெய்யும் தமிழ் சிங்கள, முஸ்லீம் ஊழியர்களது தத்தூபமான வாழ்க்கைநிலை, நாளாந்தப் பிரச்சினைகள், அவர்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டு வரும் அரசி

யல் விழிப்புணர்ச்சி, போராட்ட உணர்வு என்பவற்றை யாதார்த்தரீதியில் ஆழமாகவும், நுணுக்கமான அவதானிப்புக்களுடனும், அனாயசமாகவும் வெளிப்படுத்துவதில் ஆசிரியர் பெருமளவு வெற்றி பெற்றுள்ளார். ஆயினும் என்ன? பல பாத்திரங்களினது உரையாடல்களாகவும், பல நிகழ்ச்சிகளினது தொகுப்பாகவும் அமைந்துள்ள 'மழைக்குறி' ஒரு நாவலுக்குரிய இன்றியமையாத அம்சங்களைப் பெற்றுள்ளதா என்று பாரக்கும் போது கேள்விக்குறியாகி விட்டது. சிங்களப் பாத்திரங்களின் முதன்மையையும், இயல்பான சிங்கள உரையாடல்களும், 'அவர்களுக்கு வயது வந்துவிட்டது' வைத் தொடர்ந்து ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்களின் பாத்திரக்களம் மேலும் விரிந்து செல்வதனைக் குறிக்கின்றன எனலாம். நாவலின் வளர்ச்சியோடு தாம் பெற்ற அனுபவங்களினூடே பாத்திரங்களும் 'முதிர்ச்சி' பெற்று வளர்ச்சியடைந்தும், நாவலுக்குரிய சில பண்புகளைப் பெற்றும் 'மழைக்குறி' அமைந்திருக்குமாயின் (டி. எம். அசல்வராஜின்) 'தேனிர்' போன்ற தொரு சிறந்த நாவலாகப் பரிணமித்திருக்கும்.

ஏதோ ஒரு விதத்தில் சமுதாயப்பிரச்சினைகளைப் பொருளாகக் கொண்ட எழுபது கட்டுப் பிற்பட்ட மேற்கூறித்த நாவல்கட்கும், எழுபதுகட்கு முற்பட்ட நாவல்கட்கு மிடையில் பொதுவாகக் காணப்படும் முக்கியமான வேறுபாடொன்றையும் குறிப்பிட வேண்டும். முற்பட்ட நாவல்கள் பிரச்சினைகளை அணுகுவனவாகவும், பிரச்சாரத்தன்மை மிக்கனவாகவும் அமையும் போது பிற்பட்ட நாவல்களில் இவற்றின் முக்கியத்துவம் குறைந்தோ அல்லது அந்நேர விளங்குகின்றன; இவற்றுக்கான காரணங்கள் விரிவானதொரு ஆய்வை வேண்டிநிற்கின்றன.

★ ★ ★

★ "வெட்டவெளியில் வாள்விசுடிற வீரம் இந்தத் தலைமுறை எழுத்தாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட வரம். எழுத்து பேசுவதை வாழ்க்கையையும் பேசவேண்டும் என்பதை ஆன்மை. எழுத்துக்களை ஆயுதபாணியாக்கிவிட்டு, உப்பரிசை மீதிருந்து வேடிக்கை பார்க்கின்ற ராஜகம்பீரம் எல்லோருக்கும் வரும், முடிவிலி-இவர்களுடைய எழுத்துக்கள் மட்டுமேபேசி இவர்களுடைய வாழ்க்கை பேசத் தயாராக இல்லை.

— சூரியதேவன் — டிசம்பர் 1973

சு. பொ.

செகோஸ்லாவாக்கிய நாடு தன் ஆரம்ப காலத்திலிருந்து இன்று வரை பலவித போர்க்களையும் அந்நிய ஆக்கிரமிப்புகளையும் கண்டது. அண்மைக் காலத்தில் நாஸிகளாலும் கொடுமைகுள்ளாக்கப்பட்டபோது அவற்றை எதிர்த்து தன் குகயத்தைக் காப்பாற்ற முயன்ற நாடுகளுவிடமிருந்த தலையாய இடமுண்டு.

அந்த நாட்டின் சிறந்த கவிஞனே ஒன்ட்ரு லைசோஹோர்ஸ்கி. (Ondra Lyso Horský) 1905-ல் பிறந்த இவரது இயற்பெயர் ஏர்வின் கோய் (Erwin Goy) தன சிறந்த பிரதேசமர்ன லச்சியில (Lachie) யிருந்த பற்றுடைமவர், வேற்றுமொழிகளில் எழுதும் பரிச்சயமிருந்தும் அதிகமாக வாகிக் மொழியிசைய எழுதும் வேட்கையுடையவர். எப்பொழுதுமே ஆட்களையும் கட்சிகளையும் கடந்து, மாணிடம்நிலைக்க எல்லாவித அந்நி, கொடுங்கோன்மை, பிறசாய்வுகள் அனைத்திற்கும் எதிராக குரல்கொடுத்தவர்.

உலகயுத்தத்தின் போது மொஸ்கோவுக்கு அடம்பாக்கி சென்றவர். அக்காலங்களில் பிரபல கவிஞரான பஸ்ரனாக், பெண்ண்குரரான அன்னா அகமத்தாவ் போன்றோரோடு தொடர்புபடுத்திக் கொண்டவர். உலகப் பரமுகர்களான டெரெமெயின், சூவனட், எஸ்வதஷர் போன்றோரின பாராட்டுக்களிக்காகியவர். கொம்யூனிசக் கொள்வகையை அறநோக்குக்குரிய வகையிசையே பார்ப்பவர்.

1938-ல் நாஸிகள் நாட்டில் புகுந்த போது அவர்களுக்குரிய முறையில் வந்தனம் ('சலூட்')செய்ய மறுத்ததால் எல்லாச் சமூகத் தொடர்புகளிலிருந்தும் ஒதுக்கப்பட்டவர்.

தன் உள்நாட்டிலே, அரசாங்க மொழியான செக் மொழியை விட்டு தன் சொந்ததாய் மொழியில் எழுதியதால் பிரிவுவாதி யாக ஒதுக்கப்பட்டு எல்லா (பல்கலைக்கழக) பதவிகளிலிருந்தும் நீக்கப்பட்டவர். பென்சனும் கிடைக்காமல் வாழ்வேடு போராடியவர். அவரே தன்னைப் பற்றிக் கூறும் போது "எழுத்தின் உண்மைக்காக என் வாழ்வைப் பலியிட்டவன் நான். இந்தத் தயாகப்பலி எனக்கு இக்குமுறை வற்பட்டது. முதலாவது நாஸிகளிட (பாளிஸ) காணத்தல் அடுத்தது வராவின்னிஸிஸ (பாளிஸ) காலத்தில் என்று ஒப்புக்கொள்கிறார். இங்கே தரப்படும் கவதைகள் அகர் இதற்கைய சாவாதி கார ஆக்கிரமிப்புக் கெதிராகப் பாடியவையே. இவை எல்லாம் அரசியல் கவிதைகள்.

கடலிருக்கே ஒரு பட்டினம்

உனது கரைகள்

ஒவ்வொரு அலையின் தாக்குதலுக்கும் விட்டுக் கொடுத்துக் திறந்து கிடக்கிறீன்

ஆயினும் நீ உன்னை அகிர்த்துவிட

இடம் கொடுப்பதில்லை.

சூரியன் உனக்குத்தணிவு தருகிறான்.

அறுவடையாகவும், மலர்களாகவும்—

கனிகளாகவும்

அன்பளிப்புக்களை உனக்கவன் எந்நேரமும்

அள்ளித் தருகிறான்.

நீண்டு கிடக்கும் கடல்முகப்பில்

மாலை இருள் கவிசிறுது

ஊற்று

தாளில் எழுதிய சொல்லை அழித்து விடுவது—

போல்

என்னை உன்னால் அழித்து விடமுடியுமா?

நான் ஓர் ஊற்று:

தக்க இடத்தில் இருந்தே பெருகிவருகிறேன்.

நீ என்னைத் தடுத்தவிட விரும்புகிறாயா ?
நான் உலகின் அடிபெய்க்கும் ஓடிப்
பெருகிப் பரவுவேன்;
கேள்விநீர் திகிலிருந்து ஊற்றெடுப்பேன்.

தலைமுடியின் பாடல்

என்னுடைய தலை முடி கறுத்திருந்த—
காலத்தில்

இவ்வுலகின் கீழ் இருந்தவை யெல்லாம்.
ஒழுங்கற்றுக் கிடப்பதாய் தெரிந்தன.
என் மயிர் நரைத்த போது
கண்கள் மெதுவாய்த் திறந்தன.
என்முடி பஞ்சாய் வெழுத்த வேளையில்
ஒவ்வொரு கணத்திலும்
எனக்கு நித்தியத்தின் தரிசனமாகிறது.

விடு

வெறுப்புமிக்க இக்காலத்தில்
எதிர்காலத்தை நோக்கிப் பயணமீடும்
— யாசாவது ஒருவனுக்கு
நான் சேவை செய்யக் காத்திருக்கிறேன்

இந்த தரிசாப்பா. அழகாக முன்னர் இருந்
— தது

இன்றே அழிகிறது:

ஒருவீடு எஞ்சிற்றிகிறது

எங்கும் மழை, எல்லாவற்றிலும் இருள்கள்
— கிறது

இந்த நேரத்தில் ஒரு லொறிச் சாரதி —

கோதுமை ஏற்றிக்
கொண்டுபோகும் அவன் — அந்த இடத்தைத்
— தன்

இருப்பிடமாக்கினான்.

நானே அவன் எங்கோ தொலைவுக் கேகிடுவன்.

நான் அந்த வீடாக இருக்க முடிந்தால்;

ஏழ்மைக் கூரை, தங்கிறகரும்

கோதுமை ஏற்றும் லொறிச் சாரதிகளுக்

— கொடு
துண்டுப் பான் —

அவர்களுள் ஒருவனாவது தன் பிரயாண முடி
— வில் சொல்லுவான்;

அதோ அங்கே ஒருவீடு எஞ்சித் தெரிகிறதே,
— அங்கே

நான் தங்கியிருந்தேன்.

அழிந்து சிதறிக் கிடக்கும் செங்கற்கல் வயலில்
அந்தவீடு நிற்கிறது.

★ "...ஒவ்வொரு சமூகத்துக்குமுரிய எழுத்
தாளனும் சிந்தனையாளனும் கலைஞனும்
முழுச்சமூகத்துக்குமுரிய முன்னணி வீரர்க
ளாய் வாழ்ந்து காட்ட வேண்டியவர்களாய்
இருக்கின்றனர். அவர்களின் படைப்புகள்
புதுயுகத்திற்கு வழிகாட்டுவையாக இருந்
தால் மட்டும் போதாது. அவர்களின்
தனிப்பட்ட வாழ்க்கையும் அதே விதத்தில்
அமையவேண்டும். கலைஞனின் படைப்புக்
கள் சேறு, அவனின் வாழ்க்கை வேறு
என்று இதுவரை இருந்துவரும் பாகுபாடு
இனிமேல் இருக்கக் கூடாது. கலைஞனின்
வாழ்க்கையும் கலியாக வேண்டும், பழைய
கிழக்கத்தைய தத்துவஞானிகள் தங்களின்
தத்துவங்களுக்குமுய விளக்கங்களாக வாழ்
ந்து காட்டியதுபோல் கலைஞர்களும் வாழ்
ந்து காட்டவேண்டும்."

— மு. துணையிங்கம்

★ "வாழ்க்கையே குறிக்கோளுள்ள பெரும்
கலை." (Living is art with a purpose)

— எஸ். ஆர். சீனிவாசாசார

★ "உடைந்த இருதயத்தைக் கடவுளிடம்
கொடு அவர் அதை இணைத்து இயங்க
வைத்துத் தருவார். உயர்ந்த இருதயத்
தை ஒரு பெண்ணிடம் கொடு அவள்
அதை உடைத்து உருக்குலைத்து விடுவாள்."

— பிறஸ்ற்றிஷ்

★ கி. மு. 423-ல் 'மேகங்கள்' என்ற நாட
கத்தை 'அரிஸ்டொ பெனிஸ்' எழுதினான்.
அதில் சோக்கிரடீஸை இவன் நகையாடி
யிருக்கிறான். சோக்கிரட்டீஸ் 'தம் சிந்தனைக்
கடை'யில் நல்லதை மோசமாநாகவும்
தாழ்ந்ததை நல்லதாகவும் காட்டிப். போ
தனை புரிவதாக எழுதியிருக்கிறான்.

★ "ஒரு படைப்பு இலக்கியத்தரமானதா
என்று நிதானிப்பதற்கு இலக்கியத்தன்மை
கள் அதில் உள்ளனவா என்று முதலில்
பாரக்கவேண்டும்."

— டி. எஸ். எலியட்

★ ★ ★

மேகங்கள் மென்மேலும் இருண்டு கொண்டிருக்கின்றன

ஓ. பூப்பரஜன்

அவனது நெஞ்சம் செழுமையற்று வண்டு கொண்டிருந்தது. மேசையில் தலையை வைத்து, இருகைகளாலும் அதைக் கோர்த்துப் படுத்திருந்தவன் நிமிர்ந்த பொழுது, மூலையில் "பிளாஸ்டர் பார்டினால்" செய்யப்பட்ட யேசுநாதர் சிலை அவனுக்கு: "வருந்திச் சமை சமப்பவர்களே வாரூங்கள் என் கண்டையில்" என ஆறுதல் கூறுவது போல் இருந்தது. சிறிது நேரம் அதையே உற்றுப் பார்த்தவன், விரக்தியுடன் சிரித்துக் கொண்டான்.

அவனது இடதுகை நோக்கிற்கு இலக்கியப் பரிசுக்கு உணவூட்டிய புத்தகங்கள் ஒரு "பக்கீஸ்" பெட்டிக்குள் அடுக்கிவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அருகே வலதுகை நோக்கிற்கு ஒரு அலுமாரி. அதற்கு அருகில் மரத்தினால் செய்யப்பட்ட "ஸ்கிரீனிஸ்" அழுக்காகிய உடுப்புக்கள்; கிழிந்த சேட்டுடனும், மூட்டை முடிச்சுக்களுடனும்—தோன்றும் பிச்சைக்காரணப்போல் காட்சியளித்துக்கொண்டிருந்தது. அதனருகேயுள்ள "பக்கீஸ்" பெட்டியின் சமைக்கப்பட்ட உணவைத் தாங்கிய பாளை சட்டிகள், பீங்கான்கள், இத்தனைக்கும் மேலாக அந்த அறையின் நான்கு மூலைகளிலும் தூசிகள் படர்ந்து கூடாகத் தொங்கிக்கொண்டிருந்தன. இவற்றின் மத்தியில் வெறும் தரையில், அழுக்கடைந்த தலையணைமேல் கர்ப்பவதியாக இரு குழந்தைகள் நடுவ தூங்கும் அவன் மனைவி. இத்தனையும் சேர்ந்ததே அவனது முழுச் சொத்து.

மீண்டும் மேசையில் தலையை வைத்துப் படுத்துகொண்டான். கண்களை இறுக மூடிக்கொண்ட போது அவனது வாழ்வைப் போலவே அவை இரண்டுதோன்றின. அந்தக் கருமையூடே சிறிது நேரம் செல்வச் செல்ல பலவிற வர்ணக் கலவையின் அழகிய கோலங்கள்,

'பெரியம்மா'

அவனது இதய மூலையில் நசிந்தெழுந்த ஊமை அழகை ஒலி.

"பெரியம்மா"

தசை வடிந்து, உருமாறித் தடுமாறும் நடையுடன் அந்த உருவத்தை காணும் பொழுதெல்லாம் தலை குனிந்து நடந்த நாட்கள் அவன்முன் உருவம் கொண்டன

இன்று தோன்றும் இந்த மெலிந்த உருவம்; அன்று வெற்றிவேலு டாக்குத்தரின் டிஸ்பென்ஸரி வளவினுள் நின்ற மாமரத்து நிழலின்கீழ், மகத்துக்கு நின்றுவேளை, அருகில் இருந்த பெரியம்மாவா.....

எவ்வளவு உருவ மாற்றம்,

அன்று பெரியம்மாவின் வீடு செல்வத்தால் குலுங்கியபோது அவர்களில் ஒருவரால் சில செளபாக்கியங்கள்... உடுப்புக்கள், பாடசாலைப் புத்தகங்கள் போன்றவை:

இன்று செல்வம் கரைந்து வறுமை குடி கொண்டபோது ?

'நான்!... நான்!... ?

அவர்கள் ஆதரித்துக் காப்பாற்றியதற்குக் கைமாறு... ?

மனதில் புதைந்த விதை வளர்ந்து பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகி விட்டதே! கிளைபரப்பி நின்று வாடும் அம்மரத்திலே ஒரு கனி !

இன்றுவரை இக்கலையே!

அவனது மனைவி முன்கியபடி மறுபுறம் சரிந்து படுத்த பொழுது அவனைப் பார்த்தான்.

"எவ்வளவு வாடிப் போய்விட்டான்." அவனை அறியாமலே—வாய் முணுமுணுத்தது. அவனது குமரிப்பருவத்துக் கோணிகள், அந்தச் செழுமை, அந்தப் பூரிப்பு, வாழ்க்கைச்

சகடம்தான் தன் கெட்டுமான வடுக்களை அவள்கீழ் எப்படிப் பரவலீட்டியிருக்கிறது?

ளிக் குடித்தபின் கணவியை உற்றுப் பார்த்தான்:

இன்னும் சில மாதங்களில் இவளுக்குப் பிரசவம்.

அதன் செலவுகள்...?

அடுத்த வருடப் பிறப்பு:

புதிய தேவைகள்: மனைவிக்குப் புதிய உடுப்புக்கள், அடுத்த வீடுகளில் உள்ளவர்கள் உடுத்தும் உடுப்புக்கள், பார்க்கும் படங்கள். இவைகளை நினைத்து அவள் செறிந்த பெருமூச்சுக்கள்...

அவர்களைப்போல் இல்லாவிடினும் ஓரள விற்காவது...

பணம்...!

“எங்கே போவது?”

காலை எழுந்து ஏதாவது வாயில் கொட்டி விட்டு சுட்டெரிக்கும் வெய்யிலில் தோலைக் கருக்கி, தன் சக்தியை தாரைவார்த்து இனமை இழந்து, மாலையில் களைத்து அலுத்து வரும் அவனது உழைப்பு...

“திருப்தியரக்கூட உண்ண முடியவில்லையே இதைவிட கடந்தொழிலுக்கே திரும்பவும் போகலாம் போலயிருக்கு...”

“ஓ! அத்தக் காத்தடி கடலடிபட்டு உழைக்கும்பணத்தின் பெரும்பகுதியை சம்மாட்டியே சுருட்டி எடுத்துப்போடுருள். அதைச் சினந்து எதிர்த்த பொழுதுதான்...”

“இஞ்சேரும் தம்பி உமக்கு விருப்பமில்லாட்டி என்றதொழிலிலே ஏறுதயும்...”

வெட்டொன்றான ஆங்காரமான பதில். இன்னொருகரவலைக்குப் போனாலும் இதே நிலைமை. சீ. இந்தக் கரவலைத் தொழிலே வேணாம். மேசன்காரருக்கு கூலிவேலை செய்வம்.

இதுவும் கரைவலைத் தொழிலைப் போலவே முடிந்து போயிற்றே!

முதலாளி!

சீ! எவ்வளவு இரக்கமற்றவனாக இருக்கிறான்: வாழ்வுடன் நித்தம் போராடும் கூலிகளின் உழைப்பை எவ்வளவு சுலபமாக சுரண்டுகின்றான்.

மீண்டும் தலையை மேசையில் முட்டி, கண்களை மூடிக்கொண்ட பொழுது அதே பலவித வர்ணக் கவலைகள்.

என்னங்க... நான் இப்ப ரண்டுமாச முங்க... நீங்க என்ன முடியாட்டி நான் ஜெற்றியினை விழுந்து செந்துப் போவேனுங்க...”

அவள் கண்ணீரால் சிலிர்த்த கண்ணில், எதிர்காலத்தின் இருள் கப்பிக்கிடந்தன.

வாழ்க்கையை விரைந்து ஏற்க வேண்டிய பொறுப்பு, நிர்ப்பந்தம், இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் வரும் என அவள் எதிர்பார்க்கவேயில்லை.

பெற்று வளர்த்த அம்மா...

அதிகாலை கடும்குளிரையும் பொருட்படுத்தாது எழுந்து, தேங்காய் திருவீ, மாக்கரைத்து, அந்த நெருப்புச் சட்டிக்கு முன்னால் இருந்து, கிபர்லை ஒழுக ஒழுக, காலை பத்துமணிவரை அப்பம் சுட்டு வளர்த்த அம்மாவின் நம்பிக்கைகள்...

“யேசு” படத்தின்முன் அம்மா கொழுத்தும் மெழுகுதிரி மாதிரி உருகவேண்டியது தானா...?

“ஐயோ என்ற அம்மா என்ற அம்மா நானென்ன செய்ய”

ஏமாற்றி விட்டால்...?

சீ அதுகளும் ஏழைகள் வாழ வழியற்றுப் போய்விடும். அவள் கூறிய மாதிரியே ஜெற்றிக்குள் விழுந்துவிடுவாள். என்னை நம்பி அவள் தன்னையே தந்தாள் அந்த நம்பிக்கைக்குத் துரோகமா?

சீ! மனச்சாட்சி என்றும் குத்திக்கொண்டிருக்கும்,

நம்பிக்கையில் அவள் கண்ணீரைத் துடைத்த கரங்கள் வாழ்வில் மாறி மாறியடித்த வறுமைச் சுழலில் அலைந்து நம்பிக்கைபற்று சோர்ந்து போய்விட்டன.

மெதுவாக எழுந்து மேசையில் இருந்த ‘யக்கை’ எடுத்து அறையின் மூலையில் இருந்த தண்ணீர் வாளியில் தண்ணீர் அள்ளி

விட்டுச் சொந்தக்காரரிடம் கூலிக்கு ஒரு ஏழு ரூபாய் என்று வாங்கிவிட்டு, கூலிகு ஐந்து ரூபாய் மட்டும் கொடுக்கிறார்.

தன் ஆதாயத்தை இழக்க அவன் எதிர்ப்பவில்லை.

அதேபோல்தானே கூலியும் தன் உழைப்பின் பெறுமதியை இழக்க விரும்பான்.

இவர்களுக்கு கூலிகள் மனிதனாகவே தெரிவதில்லையா?

வேலைசெய்து களைத்த கூலி சற்று ஒய்வுக்கு நீழலை நாடினால் திட்டுறேனே. ஒய்வையும் வெய்யில் குளித்து எழுந்தால் தான் திருப்தியோ...?

ஒழுங்கான வேலை; சீமெந்து இல்லை, அது இல்லை, இது இல்லை மாதத்துக்கு ஆறு, ஏழு நாட்களுக்கு வேலையே இல்லை.

வாழ்வின் பழுவை மேலும் அதிகமாகிறது.

"இதையும் விட்டிட்டு முனிசிப்பால்டியில் கூலிகாகப்போய் சேருவம்."

இங்கும் எத்தனை சம்பிரதாயங்கள். எம். எம். சியட்ட துண்டு வாங்கி, எஞ்சினியரிட்டப்போய் கைகட்டி அது இது என்று சேர்ந்தால்...

ஒவியருக்கு மாதத்தில் சம்பளம் எடுக்கும் பொழுது பத்து ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஒழுங்காகப் பேர் விழாது. இத்தனைக்கும் நானொன்றிற்கு சம்பளம் 4-50 சதம்.

"சீ! எங்கும் எதிலுமே கரண்டல்...!"

"இதையும் விட்டு விடுவதா? இதையும் விட்டுவிட்டா சீவியத்துக்கு என்ன செய்யறது. தொடர்ந்து இருந்தாலும் மசாதச் சம்பளமாகக் குவாங்க. என்ன செய்யற பல்லைக் கடிச்சுக்கொண்டு இருக்கவேண்டியதுதான்."

திருப்தியாகத்தான் உண்ணமுடியவில்லை. அந்தமும் மேலாக புதிய செலவுகளைன்றால்...

சமூகச் சூழலை ஒதுக்கி சந்தவாசி வாழ்வு வாழ அவனால்தான் முடிகிறதென்றால் அவளால்...

அவன்தான் தன் இயல்பைக் காட்டுகின்றான். கொள்ள விரும்பவில்லையே!

"என்னங்க நம்ம சீவியம் இப்படியே கஸ்ரமாக போகுதுங்க. நமக்கு ஒரு விடியே வராதா...?"

அவர்கள் எதிர்பார்க்கும் அந்த வால் நட்சத்திரம்...

ஓ! அவைதான் மேகங்களால் முடிக்கிடக்கிறதே!

தலையை திருப்பியவன் எதிரே முன்விட்டு வளையில் உள்ள தென்னை மரத்தில் இருந்து, பழுத்த ஒலியென்று வட்டு விட்டுக்கழன்று, மயிரிழையில் ஆடிக்கொண்டிருந்தது; அது காற்றிற்கு அங்குமிங்கும் அலையும் பொழுது, ஒலிகள் தென்னைமரத்தில் உரசும் ஒலிகேட்டுக்கொண்டே இருந்தது.

தெருவில் ஒரு கிழவன் விறகு நிறைந்த வண்டியை இழுக்க முடியாமல் இழுத்துக் கொண்டிருந்தான். துலாவை ஒரு கையாலும், மறுகையால் வண்டியில் கட்டியிருந்த கயிற்றைப்பிடித்து, ஒரு மாட்டைப்போல், குளிந்த தலை நிமிராமல் இழுத்துக்கொண்டிருந்தான். அவன் முதுகு மட்டுமே வியர்வையில் நனைந்து காட்சியளித்தது. அதை வைத்தகண் வாங்காமல் பார்த்துக்கொண்டே நின்றான். வண்டி அவனைக்கடக்க, அவன் பார்வையிலிருந்து வேலி அவனை மறைத்துக் கொண்டது; ஆனால் அவன் வண்டிக்காரன் தோன்றிய இடத்தையே வெறித்து நோக்கியபடி நின்றான். பின் சற்று திரும்பி மனைவியைப் பார்த்தான். அவள் மறுபுறம் புரண்டு வெறும் வாயை மென்றுகொண்டிருந்தாள்.

"என்னங்க சீ. ரி. பி. யில் கொண்டக்கரருக்கு ஆக்கள் எடுக்கினமாம். நீங்கனும் எழுதிப்போடுங்களே."

அந்த வால் நட்சத்திரம் மேகத்தை மீறி வருவதுபோன்ற பிரமை அவனுக்கு.

"ம்...ம் .. போடுவம் போட்டும் என்ன செய்யிற" அதுக்கேலலாம் பணம் வேணும் - நம்பிக்கையற்ற ஒலி.

"என்னாத்திலும் உங்களுக்கு நம்பிக்கை

பில்ல இப்பிடி யெண்டா எப்பிடி வேல
கிடைக்கும். ஒவ்வொரு எம். பி. மாருக்கு
பத்துப்பேர் குடுக்கினமாம். உங்கட பெரி
யம்மாட அண்ணைப் புடிச்ச எம்பியட்ட
போங்க. உங்கட அண்ணன் சொன்ன
எம். பி. செய்வோர்."

"உண்மைதான் எம். பி. யிடம் அண்ண
னுக்கு செல்வாக்கு உண்டுதான். அண்ணனி
டம் போய்ப் பாப்பம்."

நேர்முகப் பரீட்சைக்கு வந்த அழைப்
பைக் கண்டு அவன் மனைவிக்கு வேலையே
கிடைத்த பூரிப்பு. கொழும்புக்கு போக
வேண்டி அவனது உடைகளைத் துவைத்தாள்.

மீண்டும் இன்னொரு நேர்முகப் பரீட்சை,
அடுத்தது வைத்தியப் பரிசோதனை.

இவற்றிற்காக ஒவ்வொருமுறையும் கொ
ழும்பிற்கு போகும்பொழுது அவள் போட்
டிருந்த "தோடு" அடைவுகடைக்குப் போன
துடன், பக்கத்து வீடுகளில் கடனும் ஏறி
யது.

வைத்திய பரிசோதனைக்குப்பின் வேலை
கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை அவளில்
துளிர்ந்தது.

அந்த வால் நட்சத்திரத்தின் ஓளி அவ
னுக்கும் தெரிவது போன்ற பிரமை.

வேலை கிடைத்தால் ...!

வேலை கிடைத்தால் ...!

"ஓவரீரைம் செய்து நன்றாக உழைக்க
வேணும். மனைவியின் அடைவு வைத்த
நகைகளை மீட்க வேண்டும். அவளுக்கு நல்ல
சீலை, படத்துக்கெல்லாம் கூட்டிக் கொண்டு
போகவேணும்.

பிள்ளைகளை நல்லாப்படிக்க வைக்க வே
ணும். வருசப் பிறப்பிற்கு நல்ல சட்டை
கள் மத்தாப்பு பெட்டிகள் வாங்கிக் கொடு
க்க வேணும்.

"நன்றாக உழைச்சு காசை மிச்சம்
பிடிச்சு பெரியம்மாவை நல்லாக்கவளிக்க
வேணும். என் நன்றிக் கடனெல்லாம் தீர்க்க
வேணும்.

கனவுகள்! கற்பனைகள்!! கனவுகள்! கற்
பனைகள்!!

மகிழ்ச்சித் திளைப்பில் நாட்கள் கழிவதே
தெரியவில்லை.

றையினிங்குக்கும் அழைப்பு வந்துவிட்
டது.

வறுமையை மேலி மகிழ்ச்சி குலுங்கிய
வேளையில் அக்கம் பக்கத்தில் ...

"மற்றதுகள் கூலிவேல செய்துகொண்டு
அதுக்கு இதுக்கு எண்டு எழுதி, உத்தியோ
கம் எடுக்குதுகள்? இதுகள் ... எங்கட்டயும்
இருக்குதுகளே... அதுகளும் படிக்காததுகளா
மற்றதுகளப்போல வேலைக்கு எழுதிப்
போட்டா என்ன?..."

அவன் காழில் அடிபடும் அளவிற்கு நச்
சரிப்பு வளர்ந்தது.

அவன் பல நாள் பட்டினியாக இருந்த
பொழுது ஏனென்று கேட்காதவர்கள்
இன்று ஏதோ உத்தியோகத்துக்கு போகப்
போகிறான் என்றவுடன் எத்தனை நச்சரிப்
புக்கள்;

அவன் மாநகர சபையில் கூலியாக
இருந்த வேளையில்: பொதுக் கக்கூசுக்கு
வெள்ளை அடித்த பொழுதும், காண்களை
கழுவி அதற்கு சீமேந்து போட்ட பொழு
தும் வெட்கத்தால் அவனுடன் கதைக்காத
நண்பர்கள்கூட, பொருமையுடன் விசாரித்
துப் பொருமினார்கள்.

"ஓ! என்ன மனிதர், என்ன சமூகம்"

அவனை அறியாமலே மனிதர்மேல் ஒரு
வித வெறுப்பும் வன்மமும் வளர்ந்து கொண்
டிருந்தது.

"ஓஞ்சேருங்க சகுந்தலா அண்டைக்கு
உங்கட வேல விசயம் கதச்சப் போட்டு
இனியென்ன உங்களுக்கு நித்தம் சேரறு
எண்டு சொல்லுது. பாத்தீங்களா அத
மனித்த. பொரும புடிச்ச சனியங்கள்".

அவன் மெளனமாகச் சிரித்துக் கொண்
டான்.

எல்லா ஆசைகளும் தகர்ந்து தரை மட்
டமாகப் போய் விட்டனவே.

"சிங்களமாம் சிங்களம். சிங்கள இடத்
தில் தான் வேலையிருக்காம், சிங்களம் தெரிய
வேணுமாம். தமிழ் பகுதியில இடமில்ல

யாம் இடம் வர கூப்பிடுகினமாம்; எப்ப இடம் வாற எப்ப கூப்பிடுற. சீ! சீ! எல் வாமே லீன். எத்தின சிலவு எத்தின கடன். முந்தியிருந்த கடன் போதாதென்று இப்பவேற. இதெல்லாம் எப்ப குடுக்கிற.. ஐயோ கடவுளே...

அந்த வால் நட்சத்திரத்தை மீண்டும் மேகங்கள் மறைத்துக் கொண்டன.

சிந்திக்கச் சிந்திக்க மூளையே சூழம்புவது போலிருந்தது. விரல்களால் தலைமயிரை ஊடுருவி பிய்த்துக் கொண்டான்.

வேலியில் நின்று காக்கை நெடுகக் கத்திக் கொண்டிருக்க, எரிச்சலுடன் அதைத் துரத்தியவன் அறைக்குள் வந்தான். அவன் மனைவி இன்னமும் தூங்கியபடியே கிடந்தாள். மெதுவாகச் சேட்டைப் போட்டுக் கொண்டு வெளியே நடந்தான்.

மலை கசுந்த அந்த நேரத்தில் தலையை தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு நடந்தவன் கடற்கரை எதிரில் வந்து நின்றான்.

கடலைகள் அவனைப் போலவே ஆடிக் கொண்டிருந்தன. அதற்கேற்ப அங்கு கட்டப்பட்ட சிறு சிறு வள்ளங்களும் ஆடிக் கொண்டேயிருந்தன. தூரத்தே தெரியும் கரை மரங்களிடையே ஆங்காங்கு தெரியும் மின்விளக்கின் ஒளி மினுங்கிக் கொண்டிருந்தது. கடல் நீருக்கு மேல் மிகப் பதுவாகப் பறந்துகொண்டிருந்த கொக்கு ஒன்று களங்

கட்டி வலைக் கம்பு ஒன்றில் ருந்தி தவமியற்ற தொடங்கியது. மேகங்கள் இருண்டு கொண்டிருந்தமையினால் கடலைகள் மேல் கருநீலம் தழும்பிக் கொண்டிருந்தது. கூறறு சற்று பலமாக வீசியதால் அவன் தலைமயிர்கள் கலைந்து முன் நெற்றியில் அலைந்து கொண்டிருந்தது.

அருகில் இருந்த கற்களைப் பொறுக்கிக் கடலுள் எறிந்து கொண்டிருந்தான். அவை "டிக்" என்னும் ஒசையுடன் அமிழ்ந்து கொண்டிருந்தன.

"எனக்கு ஏனிந்தக் கஸ்ரங்கள். இந்தப் பரந்த உலகில் என்னைப்போல் எத்தின எத்தின பேரோ? என்னுடைய துயரங்கள் ஆசை அபிலாசைகள் என்றும் தீர முடியாத துயரங்கள்தானா... இதைத் தீர்ப்பதற்கு வழியே இல்லையா..."

அவனைச் சுற்றிச் சுற்றி இவை உள் ஒலியாய் எழுந்து கொண்டிருந்தன

அவன் கற்களை வீசிக் கொண்டே நின்றான்.

அந்த வள்ளங்கள் அலையின் வீச்சால் ஆடிக்கொண்டதான் இருந்தது.

அந்தக் களங்கட்டிக் கம்பில் கொக்கு தவமியற்றிக் கொண்டேயிருந்தது.

அவனுக்கு மேலால் மேகங்கள் மென்மேலும் இருண்டு கொண்டேயிருந்தன;

★ ★ ★

காலி சாஷித்திய... (2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சுத் தலைவர் பங்குபற்றிய இறுதி நிகழ்ச்சியாய் 'பரிசளிப்பு' வைபவத்திலும் ஒரு தமிழ்ச் சோற்பொழிவுமே இடம் பெறுதலும் கண்டிக்கப்படத்தக்கது. தமிழ்ப்படைப்பாளிகளும், தமிழ் மக்களும் இவ்விழாவிற்கு வருகை தருவார்களென்ற 'பிரக்ஞை' விழா அமைப்பாளர்களுக்குக் கட்டாயம் இருந்திருக்க வேண்டும்.

பரிசு பெற்றவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள சான்றிதழ்களும் தனிச் சிங்களத்திலேயே அச்சிடப்பட்டுள்ளன. அமரதாசு என்ற நல்ல மனிதரின் நல்லெண்ணத்தினால் ஜந்து ஆறு வரிகள் தமிழில் கையெழுத்து எழுதப்பட்டுள்ளன. அவரின் நல்லெண்ணத்திற்கு 'அலை' நன்றி தெரிவிக்கின்ற அதே நேரம், எந்தவொரு தனி மனிதரையும் நல்லெண்ணத்தில் தங்கி நிற்காமலேயே தமிழில் அச்சிடப்பட்ட சான்றிதழ்களைப் பெற தமிழ்ப் படைப்பாளிகளுக்கு உள்ள உரிமையை, சாஷித்திய மண்டலம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்றும் விரும்புகிறது. இவ்வாறு உணர்ச்சுவதில் சாஷித்திய மண்டலத் தமிழ்க் குழுவினருக்கும் பெரும் பொறுப்புண்டு.

இனிமேலாவது 'தமிழ்க்குழுவினர்' விழிப்புடனும் நேர்மையுடனும் நடந்து கொள்ளின்றனரா என்பதைப் பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்.

— முருகையன்

முன்னொரு காலத்திலே பாரதம் போன்ற பாரிய நூல்களை யடிப்பாளிகளாற் பாராட்டப்பட்டன. மாதக் கணக்காகத் தொடர்ந்து காலட்சேபம் செய்வதற்கும் கதாப் பிரசங்கம் பண்ணுவதற்கும் அப்பாரிய கிரந்தங்கள் மிகவும் உதவின. விக்டர் ஹியூகோ, அலெக்சாண்டர் டூமாய் போன்ற பழைய நாவலாசிரியர்கள் மொத்தமான, தடித்த பல தொகுதிகளாகத் தமது நாவல்களை வெளியிட்டனர் என்றும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். கல்கி, சாண்டில்யன் போன்றோரின் சரித்திர நாவல்கள் ஆயிரக்கணக்கான பக்கங்கள் வரை விநிந்து செல்வதுண்டு என்றும் நாம் அறிவோம். இவ்வாறு நெடிய பாரிய கிரந்தங்களை எழுதும் வழக்கம் அருகி வருகிறது என்று, இன்றைய எழுத்துலகை நோக்கும்போது தோன்றுகிறது.

சிறிய அளவிலான ‘மினி’ இலக்கியங்களைப் படைப்பதே இப்பொழுது பெருவழக்காகி வருகிறது. பெருங்கதைகளை எழுதும் வழக்கம் குறைந்து சிறு கதைகளை எழுதும் வழக்கம் அதிகரித்துள்ளது. சிறு கதைகளும் குட்டிக் கதைகளாகக் குறுகி ‘மினி’ கதைகளாகக் குன்றுகின்றன. காலியங்கள் சிறு கவிதைகளாகி, புதுக்கவிதைகள் என்ற பெயரிலே மினி கவிதைகளாகவும், மின் பொறிக் கவிதைகளாகவும் குன்றுகின்றன. அண்மைக் காலத்திலே ‘கண்மண்’ தெரியாது உச்சத்துக்கு ஏறியுள்ள அச்சீட்டுச் செலவுகளும் இவ்வாறான குன்றலுக்கு ஏதுவாக இருத்தல் கூடும். அது எவ்வாறு யினும் ‘மினி’ இலக்கியப் படைப்புக்கள் இன்றைய எழுத்துலகின் இயல்பானதோர் அம்சமாகி வருகின்றன எனல் பிழையாகாது.

இப்படிப்பட்ட மினி இலக்கியங்கள் அவற்றின் குறுமை காரணமாகவே சில உள்ளார்ந்த பலவீனங்களை உடையன என்று

எனக்குத் தோன்றுகிறது. அளவின்ற சிறியன எல்லாமே தரத்தினாலும் குறைந்திருக்கும் என்பதன்று எனது வாதம். அளவுச் சிறுமையானது பண்புகளையும் மட்டுப்படுத்தக் கூடியது என்பதே இவ்வீடத்தில் கவனிக்கத் தக்கது. இது எவ்வாறு?

II

இலக்கியங்களெல்லாமே மனித அனுபவத்தின் மாதிரியிருக்கின்றன என்று கருதலாம். வேறொரு விதத்திலே சொல்வதானால், இந்த அகிலத்தை மனிதருக்கிய கலைஞன் எவ்வாறு காண்கிறான் என்பதை உணர்த்துவனவே இலக்கியப் படைப்புக்கள். இந்த வகையிலே, அகிலத்தினை முழுமையாகவோ பகுதிபடவோ, உருவாக்க - உருவகப்படுத்தி - காட்டும் இயல்பு இலக்கியங்களுக்கு உண்டு. அகிலத்தின் ஒரு பாகத்தை - அப்பாகம் பரந்ததாகவும் இருக்கலாம், குறுகியதாகவும் இருக்கலாம் - தன்னகப்படுத்தி, அகப்பட்ட அவ்வுசுகிற்கு ஓர் உருவம் சமைத்துக் கொடுப்பதே இலக்கியப் படைப்பாளியின் நோக்கமும் பணியுமாகும்.

இவ்வாறு படைக்கப்படும் மாதிரியிருவே இலக்கியம். இந்த மாதிரியிரு எவ்வளவுக்கு உண்மையான புற உலகின், அல்லது அகிலத்தின், மெய்யான இயல்புகளைத் தொட்டுக் காட்டி ஓர் அகக் காட்சியை வழங்கக் கூடியதாக உள்ளது என்பதைப் பொறுத்தே குறித்த இலக்கியப் படைப்பின் பெறுமானம் அல்லது தர மதிப்பு உள்ளது. ஆகவே, புற அகிலத்தின் அமைப்பியல்புகளுக்கும், மாதிரியிருவின் அமைப்பியல்புகளுக்கும் நெருங்கிய ஒற்றுமை இருப்பது தவிர்க்க இயலாதது; அவசியமானதும் கூட!

புற அகிலத்தின் அமைப்பியல்புக்கும் மாதிரியிருவின் அமைப்பியல்புக்கும் ஒப்புமை உண்டோ இல்லையோ என்பதைப் பற்றிப்பேசு

முன், மாதிரியுருவுக்கு அமைப்பியல்பொன்று இருப்பது அவசியமாகிறது. அமைப்பியல்பே இவ்வாத ஒரு பொருளை, வேறொரு பொருளுடன் ஒப்பிடுவதோ, ஒப்புமையை மதிப்பீடு செய்வதோ இயலாத காரியம். ஆகவே, மதிப்புடைய இலக்கியப் படைப்புக்கு அமைப்பியல்பு ஒன்று இருப்பது முதலாவது முன் தேவை ஆகிறது.

அப்படியானால், அமைப்பியல்பு என்பது தான் என்ன? ஒரு பொருள் பல கூறுகளை உடையதாய் இருத்தலும், அக் கூறுகளிடையே சில தொடர்புகள் இருத்தலும், அத்தொடர்புகளின் வழி சில உள்நியக்கங்கள் தீர்ந்தலும் உண்டாயின் அப்பொருளாவது அமைப்பியல்பு படைத்தது எனலாம். இலக்கியப் படைப்புகள் அவயவிகளாக (Organisms) இருத்தல் வேண்டும் என்பதன் கருத்து இதுவே ஆகும்.

ஆனால் மினி இலக்கியங்கள் அளவாற்றுகியவன ஆதலால், அவற்றின் கூறுகள் பன்மைப்பட்டு இருத்தல் வெகு சிரமம். கேத்திர கணிதப் புள்ளி ஒன்றுக்கு நீளம் அகலம் உயரம் மூதலான பரிமாணங்களோ, பருமனோ இல்லை, அதே போலத்தான் இன்று எழும் மினி இலக்கியங்களிற் பல. வெகு சில கூறுகளை மாத்திரமே உடைய பண்டங்களாக, அல்லது பருமனே 'இலவாத' பிண்டங்களாக உள்ளன.

இத்தகைய 'அற்பப் பருமன் துணுக்குகள்,' பரந்த தரிசன விச்ச உடையனவாகவே, குறிப்பிடத்தக்க உலகளாவிய பொருண்மை கொண்டனவாகவோ அமைவது வெகு சிரமம். கூறுகளை அல்லது அவயவங்களையே சரியாக இணக்கண்டு கொள்ள இயலாத நிலையில், கூறுகளினிடையேயுள்ள தொடர்புகளையும் இணைவுகளையும் முரண்களையும் உள்ளொட்டல் யும் கண்டுணர்வது சற்றும் இயலாது.

உதாரணமாக 'பிரசவம்' என்ற புதுக் கவிதையை எடுத்துக் கொள்வோம்.

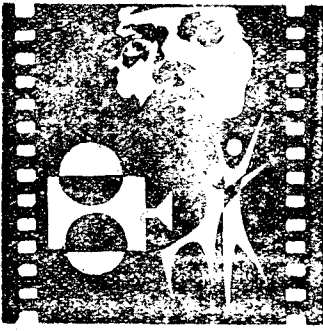
'கருத்தரித்ததிலிருந்து| நாட்செல| நாட்செல| வேதனைச்சுமை| வளர்ந்துகொண்டே| இறுதியில்| குறைப்பிரசவம்| என்றிசுவா

மல்| ஒன்பதமாத| நிறைவுக்குப்பில்| பிறத்தது-| நாவல்''

ஒரு நாவலின் பிறப்பைப், பிள்ளைப்பேராக உருவகித்துக் காட்டுவது இப்புதுக்கவிதையின் சாராம்சம். கருத்தரித்து ஒன்பது மாதத்தின்பின் பிறந்திருக்கிறது, பிள்ளை; ஆயினும் இப்பிள்ளை மனிதக் குழந்தையாக இல்லாமல் ஒரு நாவலாக இருப்பதால், இந்தப்பிள்ளையின் பிறப்பினைக் குறைப் பிரசவம் என்று கருதுவது பொருத்தமாகாது. ஒன்பது மாதத்தில் நிகழ்ந்தாலும் நிறைப் பிரசவமாக அமைவது இங்குள்ள முரண்போலி. கவிதைச் சுவையின் சுவடு என எதையாவது இங்கு கூறவேண்டுமானால், இந்த முரண்போலியையே சொல்லலாம். மற்றப்படி இங்கு எத்தகைய தற்புதுமையான-பிறந்த-பயன்மிக்க-அக்காட்சியோ புத்தொளிப்பாய்களோ நிகழவில்லை. இந்தப்புதுக்கவிதை வசனத்தைப் படித்ததின் பேராக எமக்குக் கிடைத்த இலாபம் மிகவும் சொற்பம் எங்கள் புத்தியும் சித்தமும் உணர்வு நிலையும் அநுபவ விச்சம் பெற்ற நயம் மிகவும் அற்பம். ஒலிக்கோலம் என்றும் கவிதையுறுப்பு எந்தவகையான உதவியையும் நமக்கு வழங்கவில்லை; கவிதையின் முழுமொத்தமான பணிக்கு ஒசை எந்தவித பங்கையும் அளிக்கவில்லை. மேலே தந்த புதுக் கவிதையின் வறுமைக்கு அதன் அளவுச் சிறுமையும் ஓர் ஏதுவாக உள்ளது எனலாம்.

மேலே தந்த புதுக் கவிதையைத் தனியே எடுத்து நோக்கியமைக்கு யாதொரு சிறப்பான காரணமும் இல்லை. இன்று எழுதி அச்சடித்து வெளியாகும் 'மினி' கவிதைகளிற் பல இங்கு சுட்டப்பட்டவாறான பல விளங்குகின்ற உடையனவாகவே உள்ளன. கதைகளையெடுத்தப் பார்த்தாலும், குறுமை விற்குமும் மட்டுப்பாடுகள் அகற்றி லும் காணப்படுகின்றன.

இவ்வாறு சொல்வதனால், குறுகியவை எல்லாமே அற்பமானவை என்று நான் சொல்வதாக யாரும் கருதக் தேவையில்லை; குறும்பாக்களும் குட்டிக் கதைகளும் துச்சமானவை என்று ஒட்டுமொத்தமாக ஒரே விச்சில் அள்ளி எறிந்துவிட நான் தயாராக இல்லை. அவ்வாறு செய்வது மூடத்தனமும்

'சித்தார்த்த' என்றோர் அழகான படம்

'கணபதி'

ஆழர்வமாகப் பார்க்கக் கிடைக்கும் சிறந்த படங்களில் ஒன்றாக அண்மையில் என்னைக் கவர்ந்தது 'சித்தார்த்த'. ஒரு சினிமாவுக்கு வேண்டிய எல்லா அம்சங்களும் பூரணமாகப் பொருந்தி இணைந்த படம் 'சித்தார்த்த'. 'சித்தார்த்த' அதன் நெறியாளரான 'கொன்ரூட் ரூக்ஸ்' (Conrad Rooks) ஒரு சிறந்த கலைஞராக இனங்காட்டுகிறது. நோபல் பரிசுபெற்ற ஜேர்மன் எழுத்தாளர் 'ஹெர்மன் ஹெர்ஸியின்' (Hermann Herse) கதையை அடிப்படையாக வைத்து முற்றிலும் இந்தியத்தத்துவத்தின் அடிப்படையில், இந்திய வாழ்வுச் சூழ்நிலையில் இந்தியக்கலாசாரப் பின்னணியில், இந்திய நடிகர்களை 'நடிக்க வைத்துப்' படம் தயாரிக்கப்பட்டது.

வாழ்வின் அர்த்தங்களைத் தேடுகின்ற ஒரு மனித ஆத்மாவின் கதை. இந்துமதத்திலும் போதிக்கும் துறவு அடிப்படையில் வாழ்வின் நிறைவைக் காணும், புத்தரின்

ஆடும். ஏனெனில், 'பாரி பாரி என்று பல ஏகத்தி ஒருவர் புகழ்வார் செந்தாப் புலவர்/பாரி ஒருவனும் அல்லன்/ மாரியும் உண்டு கண்டு உலகு புரப்பதுவே' என்ற அருமையான கவிதையையும் வள்ளுவரின் அருமையான துறங்களையும் குப்பையோடு குப்பையாக அள்ளி எறிந்து விட முடியுமா, என்ன?

கொள்கைகளால் கவரப்படும் இளைஞனாக வன்—பெண் கவர்ச்சியினால் கவரப்பட்டு, காதல் வயப்பட்டு அதில் வாழ்வின் நிறைவைக் காண முயல்கின்றான். தேடுபவனாகவும், காத்திருப்பவனாகவும், உபவாசிக்கின்றவனாகவும் வாழ்ந்த அவன், பிக் உடைத்துச் செல்வம் செர்க்கிறான். குடி கூத்திகளில் ஈடுபடுகிறான். ஓர் எல்லைக்கப்பால் அதுவும் அவனுக்குக் கசந்து விடுகின்றது. மீண்டும் வாழ்வின் அர்த்தத்தைத் தேடி ஓடுகையில் ஒரு படகோட்டியைச் சந்தித்து அவனுடன் நட்புக் கொள்கிறான். எதிர்பாராமல் மனவீரையும் புத்திரனையும் சந்திக்கையில், மனைவி இறக்க அவளிடம் புத்திரபாசமே மெலிகிறது. புத்திரனும் அவனைக் கைவிட்டு ஓடுகையில் வாழ்வுச் சந்தித்ததைத் தேடுகின்ற முனைப்பு மீண்டும் அவனுள் கால் கொள்கிறது. படகோட்டுபவனாக அவன் காத்திருக்கிறான். மெல்லிய அலைகளுடன் அந்த நீர் நிலை காத்திருக்கிறது; அந்தச் சூழலின் பற்றைக்காடுகள் காற்றில் மெதுவே

பற்றி நான் இங்கு எழுப்பும் பிரச்சினை இலக்கியத்தின் அடிப்படையான முக்கிய அம்சங்கள் சிலவற்றின் மீது நமது கவனத்தைக் குவியப்படுத்தும் நோக்கத்துடனேயே எழுப்பப்பட்டது. மினி இலக்கியம் படைப்போர் இந்த மட்டுப்பாடுகளின் தன்மைமையும் ஆபத்துகளையும் பற்றிப் பூரண விழிப்பு உடையவர்களாய் இருத்தல் நன்று.

ஆகவே, குறுமையின் மட்டுப்பாடுகள்

அசைகின்றன: யாரோ இரண்டு மூன்று மனிதர்கள் படகை நோக்கி வருகின்றார்கள். படம் நிறைவு பெறுகிறது;

வண்ணப் படப்பிடிப்பு மனதைக் கொள்ளை கொள்கிறது, நீல நிறமான நீர் தட்டும், பனப்புசுளர்களும் உதயகாலத்தக்கிரணங்களும் மனத்தில் நிலைத்து நிற்கின்றன.

கவிதை செறிந்த வசனங்களும் (நான் தேடுகிறேன்; நான் காத்திருக்கிறேன்; நான் உபவாசிக்கின்றேன்), பின்னணி இசையும் பரவசத்தைத் தருகின்றன.

ஓர் இருண்ட அரங்கினுள் 'கொன்றூட்டாக்ஸ்' என்ற கலைஞரின் அனுபவங்களை நாட்கள் அனுபவிக்கின்றோம்.

'புதிய காற்று' என்றோர் இலங்கைத் தமிழ்ப்படம்

'வர்த்தக ரீதியான' 'சாம்பார்ப்படம்' என்ற ஒரு வசனத்துடனேயே இதைப்பற்றி ஒன்றும் எழுதாது ஒதுக்கி விடலாம். வேண்டுமென்றால் அந்தச் 'சாம்பார்த்' தன்மையைப் பற்றி இன்னும் சில வரிகள் எழுதலாம். இந்தப் படத்தில் இல்லாதது எதுவும் இல்லை.....

மனத்தைச் சுண்டி இழுக்கும் காதல் காட்சிகள்.....

(காதலனும் காதலியும் நான்கைந்து இடங்களில், நாலைந்து உடைகளில் காதல் புரிகிறார்கள்; கட்டிப் பிடித்து உருமுகிறார்கள்; பாட்டுப் பாடி ஆடுகிறார்கள்)

'சும், சும் சண்டைகள்.....

வயிறு குலுங்கச் சிரிக்க வைக்கும் ஹாஷ்யக் காட்சிகள்.....

காதுக்கிரியை பாடல்கள்.....

இன்றே குடும்பத்துடன் பார்த்து மகிழ்க்கள்'

(என்னை மன்னிச்சிடுங்க)

படத்தில் கலை அம்சம் என்று எதுவும் இல்லை. இப்படிச் சொல்வதற்கு வேதனையாக இருக்கிறது 'குத்துவிளக்குத் தந்த கலைத்துவ ரீதியான நம்பிக்கைகளை இந்தப்

படம் சிதறடிக்கின்றது. எமது மண்ணோடு ஒட்டாத, வாழ்க்கைச் சூழ்நிலைகளோடு ஒட்டாத, பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாத கதை வஜனங்கள்..... காட்சிகள்.

தொழில் நுட்ப ரீதியில் ஒரு முன்னேற்றம் காணப்படுகின்றதுதான்.

தோட்டத் தொழிலாளரின் வாழ்வின் அவலங்களைத் தத்ரூபமாகக் காட்டுவதாகப் படத்தயாரிப்பாளர்கள் நினைக்கின்றார்கள் போலிருக்கிறது.

'லயத்தில்' வாழும் ஏழைகள் ஆடம்பரமாக உடுத்தியுள்ளார்கள்... வயிற்றுப்பாட்டுக்கு வழியற்றோர் பயில்வான்களாகக் காட்சி தருகிறார்கள்; காதல் புரிகிறார்கள். சகிக்க முடியாத ஆபாசக் காட்சிகள்—ஆபாசக்காட்சிகள்தான் ஏராளம்.

கருத்து ரீதியாகப் படம் சரியான, தெளிவான பாதையைக் காட்டுவதாகச் சொல்ல முடியாது.

பங்களா வாலிபன் 'லயத்துப்' பெண்ணை மணம் முடிப்பதன் மூலம் வர்க்கபேதமற்ற சோசலிஸ சமுதாயம் மலர்ந்து விடுமாம்!

பல 'அல்லோலகல்லோலங்களுக்குப்' பிறகு படம் கடைசியில் 'சுபமாக' முடிகின்றது.

★ ★ ★

"எழுதுவதும் பேசுவதும் மட்டுமே வீரமென்றால், அது அரிப்பெடுக்கிற நேரத்தில் சொறிந்து கொள்கிற கலைவேதனியர், வேதனையே. செயல்படுகிற மனிதனைவிடப் பேரூழிச்சிறுவன் உயர்ந்தவனென்றால் எந்த எழுத்தாளனும் உயர்ந்தவனில்லை; உயர்வீதற்கு எந்தத் தகுதியுமில்லை"

— சூரியதீபன் (மனிதன் - டிசம்பர் 1973)

கலையைச் சுவைத்தல்

கலாநிதி ஆனந்த குமாரசாமி அமரத்துவம் அடைந்து 20 ஆண்டுகளாகி விட்டன. அவரிடையே நினைவாக இக்கட்டுரை வெளியிடப்படுகின்றது. இது முதல் தடவையாக 1923 இல் கலைச்செய்தி 406 இல் வெளியிடப்பட்டது.

தமிழாக்கம்: ஏ. ஜே. க.

ஆனந்த குமாரசாமி; ஸ்டெல்லா புளக்

கலையைப் பற்றி நாம் உரையாடும் போது, கலை என்று நாம் கருதுவது என்ன என்பதனைத் தெளிவாக விளக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அக அனுபவத்தினை குறியீடுகள் மூலம் வெளியிடுவதே கலை. இக்குறியீடுகள் ஒவ்வொரு இனத்திலும் (இசை, வாய் மொழி இலக்கியம்) அல்லது எழுதப்பட்ட அடையாளங்கள், குறிப்பாக கோடுகளாக இருக்கலாம். (வரைபடங்கள், உருவரைப் படங்கள்) அல்லது வண்ணங்களாக இருக்கலாம் (ஒலியங்கள்) அல்லது செறி தொகுதிகளாக இருக்கலாம் (கிற்பம்) இதற்கு மாறாக, விஞ்ஞானம் என்பது புறநிலையான அனுபவத்திலிருந்து பெறப்பட்ட கருத்துப் படிவங்களை உணர்த்து வெளியிடும் அமைப்பே.

புறநிலை அனுபவத்தையும், அதிலே அனுபவத்தையும் முற்றாக வேறுபடுத்துவது சாத்தியமில்லை. எனவே கலையையும் விஞ்ஞானத்தையும் திட்ட வட்டமாக தனி வேறுபடுத்த முடியாது. இருதிறைகளும் பயன்படுத்தும் மொழி தவிர்க்க முடியாது குறிப்பிட்டுத்தன்மை வாய்ந்ததாயிருக்கும் என்பது இயற்கையை நாம் மீண்டும் படைக்க முடியாதென்பதிலிருந்து (உயிரைப் படைக்க முடியாதென்பதிலிருந்து) தெற்றெனப் புலப்படும். வெறுமனே வர்ணனை மயமான கூற்று ஒன்றினை விஞ்ஞானமென்றும் கூறமுடியாது, கலையென்றும் கூறமுடியாது. வெறும் வர்ணனை (அது மொழி சார்ந்ததாய் இருந்தாலென்ன, கட்டிலன் சார்ந்ததாய் இருந்தாலென்ன) என்பது வர்ணிக்கப்பட்ட பொருட்களைத் தெரிந்த பொருட்களுடன் தொடர்புபடுத்துவதே; இதற்கு பதிவாளரிடம் கூர்நோக்கும், காட்சியாளரிடம் இனங்காணும் ஆற்றலுமே தேவைப்படுகின்றன.

பொதுமக்களிடையே கலைமீது கூடுதலான பற்றையும் தள்ளை கலைஞர்களிடையே படைப்புக்களையும், பண்டைய கலையையும் சுவைக்கும் ஆற்றலையும் வளர்க்க வேண்டியது மிகவும் விருப்பத்தக்கது எனப் பல நன்னோக்கங் கொண்டவர்கள் இன்று, நம்புகின்றனர். இம் முயற்சியில் தோல்விகண்டதும் அவர்கள் மனச்சோர்வு அடைகின்றனர். ஆலமிகத்தன்மை இறந்துபட்டு உலோகாயுதத்தினை கை ஒங்கி இருக்கும் இல்லுழியே இதற்குக் காரணம் என அவர்கள் கிணங்குகின்றனர். இதற்கு மாறாக, நாம் வேறு காலப்பகுதிகளையும் இடங்களையும் நோக்குவோமாயின், இப்பொழுது கலைப் படைப்புக்கள் என வர்ணிக்கப்படுபவை பொது மக்களைக் கவர்ந்தன என்பது புலனாகும். இவற்றினைச் சுவைப்பதற்கு ஒருவருக்கும் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டியிருந்ததில்லை. இவற்றினைப் படைத்தவர்கள் (நம்மால் கலைஞர்களென்றும், அவர்களின் சமகாலத்தவர்களால் கைவினைஞர்களென்றும் வர்ணிக்கப்படுபவர்கள்) சமூகத்தின் சாதாரண உறுப்பினர்களாக விளங்கினர். அவர்கள் இருள் படிந்த அறையில் பட்டினி கிடக்கவில்லை; மாறாக அதிக கஷ்டமின்றி அவர்கள் நியாயமாகப் பிழைத்

தனர். கலைபாளது வாழ்வி லிருந்தும், வாழ்க்கைப் பிழைப்பிலிருந்தும் தனிவேறுபட்டது என்ற நவீன கருத்து மிக அண்மைக் காலத்தில் தான் தோன்றியது. இவ் வேறுபாடுகளின் பொருள் என்ன?

தவர்கள் மீதும் நீதியிலிருந்து உருவியவர்கள் மீதும் இறைவன் ஞாயிற்றின் ஒளியைப் பாய்ச்சுகின்றான். இயற்கையிலுள்ள எந்த அபாயமும், எந்தப் பொருளும் ஆன்மீகப் பாரமையை வரையறுக்கவல்லது.

நாம் இதுபற்றி மேலும் ஆராய முன், கலையின் தன்மை பற்றி ஆழமாக நுணுகி ஆராய வேண்டும். மனிதனின் படைப்புக் கலியை கலைப்பண்பு ஒளிர்கின்றது. என நாம் கருதுகின்றோம். மூன்று வகைக் கலை உண்டு. முதலாவது, தூய கலை; இது ஆன்மீகப் படைப்பின் குடிபு; இரண்டாவது, உலகத்தில் மனிதன் அனுபவிக்கும் கட்டுக்கடங்கா உணர்ச்சிகளிலிருந்தும், மனக்கிளர்ச்சிகளிலிருந்தும் தோன்றும் உன்னத ஆற்றல் வாய்ந்த கலை; மூன்றாவது உணர்ச்சியற்ற, அகத் தூண்டுதலற்ற, நோய வாய்ப்பட்ட கலை; இத்தகைய கலை உருவங்களையும் வடிவங்களையும் பற்றி கல் நெஞ்சப் பாங்குடன் சிந்தனை செய்து மரபுகளையும், அர்த்தமற்ற குறியீடுகளையும் உருவாக்குகின்றது அல்லது சொல்வதற்கு ஒன்றுமின்றி, வெற்று ஆரவாரத்திற்காக மட்டும் ஏற்கனவே உள்ள குறியீடுகளைப் பயன்படுத்துகின்றது.

தூய அல்லது மறைவாயுள்ளதை வெளிப்படுத்தும் எல்லாக் கலையினதும் இறுதிப் பொருள், இறைவனே. இக் கலையின் குறியீட்டுத்தன்மை இறைவன் எவ்வாறு தன்னை வெளிப்படுத்துகின்றான் என்பதிலும், கால-வெளி அடிப்படையில் அவன் எவ்வாறு நோக்கப்படுகின்றான் என்பதிலும், -கருங்கக் கூறின் தெளிமப் பண்பில்- தங்கியிருக்கின்றது; ஒவ்வொரு பூனமும், ஒவ்வொரு ஊழியும் தனக்கேயுரிதான மொழி வழக்கினைக் கையாளுகிறது; இந்நல் அதன் அதுபவங்கள் யாவும், அதன் தகையினதும், குருதியினதும் உளளார்ந்த பண்புகளும் இரண்டறக் கலந்துள்ளன. இவ் கு பூனமே கலைஞன்; மேதான நெறி பிறழாதவன்; ஒரு கட்டத்தல் ஓர் பூனத்தன முழுக் கலையும், தெய்வீகத் தூண்டுதல் பெற்றதாய் வளக்கூழி; இன்னொரு கட்டத்தல் அதன் முழுக் கலையும் சோகேடுற்றதாய்க காணப்படும். முன்னைய நிலைக்கு முரணாக திறனற்ற கலைஞர்கள் எவரும் இருப்பதில்லை; பின்னைய நிலைக்கு முரணாக காட்சியளிப்பவர்கள் மேதாவிக்கள்.

மேற்படி வகைப்படுத்தலில், குறியீடுகளின் உட்கிடை பொருட்படுத்தப்படவில்லை என்பதனைச் சுட்டிக்காட்டுவது மிக முக்கியம். குருமார் வழக்குக்குரிய சமய பரபுகளைப் பின்பற்றிய பழக்கலைப் பாணி தூய கலையைச் சார்ந்தது என்ற கட்டாயம் இல்லை. சிற்றின்பக் கலை தூயமையற்றது என்ற கட்டாயமுமில்லை அசைவற்ற அல்லது புறவடிவங்கொண்ட நிலைவுச்சின்னக் கலை தூயமையானதாக இருக்கலாம் அல்லது நோய்வாய்ப்பட்டதாயிருக்கலாம். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கலையின் உள்ளார்ந்த பண்புகளை உருவளவுக் கூறுகளைச் சார்ந்த அல்லது நன்னெறியைச் சார்ந்த பகுப்பாய்விற் கு உட்படுத்தமுடியாது. புனிதரைப் பாவியிடமிருந்து முன்னவரின் ஒளிவட்டத்தின் மூலமோ அல்லது குறிப்பிட்ட செயல்கள் மூலமோ நாம் வேறுபடுத்த முடியாதது போன்று, கடவுளின் முன்னிலையில் நல்லோரும், சகலதும் சமம், நீதிமுறை நடைபெறவேண்டுகின்றது. அக்கறை செலுத்துகின்றது; அது

இரண்டாம் வகைக் கலை, உலகியை மனதன் அனுபவித்ததைச் சார்ந்தது: இவ்வனுபவம் தனிப்பட்ட கலைஞனுக்குரிய தனிப்பட்ட மொழியில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. இத்தகைய கலை, தெய்வங்கள வர்ணித்திருப்பினும், உண்மையில் மனிதனையும் மரணத்திற்கு ஆட்பட்ட அவனது அனுபவத்தினையுமே கட்டுகின்றது.

மூன்றாவது வகைக் கலையில் கலைஞன் கையாளும் பொருள் முற்று முழுதாக அவனது தனிப்பட்ட, தற்செயலான தொடர்புகளைச் சார்ந்தது. இத்தகைய கலை உள்ளார்ந்த முற்சார்பினாலே அல்லது இன்றியமையாமையினாலோ உத்தரிபடாததனால், வெறும் புற அம்சங்களிலேயே அக்கறை செலுத்துகின்றது; அது

கையாகும் மொழி தனிப்பட்ட கையினுட்கே உரிய கவைகளையும் உணர்ப்பாங்கையும் தழுவிநிற்பதனால், அதற்கும் மானிடருவதிற்கும் தொடர்பேயில்லை; ஒவ்வொரு கைகுறுக்கும் தனிப் பாவியிருப்பதனாலும், தற்படைப்பாற்றலை அவன் எய்த விரும்புவதினாலும், கைகுறின் அனுபவம் தன்னிச்சையான மரபொழுங்காக்கப்படுகிறது; கைகுறன் புதிய செவ்வொழுங்கை அமைத்து, தான் கண்ணூற்ற எல்லாவற்றையும் இவ்வொழுங்கிற்குள் திணிக்க முயல்வான்;

தூய கலைக்கான நவீன தேடல் முயற்சியில், அருவ கலை ஒன்றினை—இனங்கண்டு கொள்ள முடியாத பொருள்களையும் வடிவங்களையும் அடக்கிய கருத்துத் தொடர்புகளோ, எண்ண இயைபுகளோ அற்ற ஒரு குறியீட்டு முறையைக் கொண்ட கலையினை உருவாக்க, முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. உடல் எடுக்காத ஒன்றுமே இல்லாததினால், எதனுடனும் தொடர்பு கொள்ளாமல் ஆன்மீக அனுபவம் எழ முடியாததினால், இந்த கைவ முயற்சிகள் யாவும் வீணானவையே. கலை எல்லையற்ற பரம்பொருளைப்பற்றித்தான் பேசுகின்றது, ஆயினும், இப் பரம்பொருளின் லாகனமாகிய இயற்கையைப் பயபக்தியுடன் ஏற்று இவ் இயற்கை என்ற 'மறைமொழி' மூலமே இறைவன் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறான் என்று உணர்ந்த பின்பே; கலை பரம்பொருளைப் பற்றிப்பேசுகின்றது. கலை நுதலும் பொருளிலிருந்து நாம் ஏற்கனவே தப்பிவிட்டோம் என எண்ணுவது, வெறும் மருட்டுவிய. சிலருக்கு ஒரு கலைப் படைப்பு நுதலும் பொருள் அப்படைப்பு உரைக்கும் கதையே; சிலருக்கு அது சுற் பிக்கும்

படிப்பினை; சிலருக்கு, அது ஒளி திழல் வேறுபாடு, வண்ணக் கலவை; 50 ஆண்டு களுக்கு முன் 'முதல் வயலின்' 'கைவிடப்பட்டவர்' என்னும் பொருள்கள் பற்றித் தேள்விப்பட்டுமாம். இப்பொழுது 'ஒளி ஆய்வுகள்' 'நீளமும் பச்சையும்,' 'ஆய்வு' என்ற ஒலியங்கள் பற்றித் தேள்விப்படுகின்றனமே. எல்லாம் ஒன்றுதான். எமது பெற்றோர் அப்பாவின எண்ப் பரிவுடன் அவர்களை நோக்குகின்றோம். பிற சமயத்தார் போலித் தெய்வங்களை வழிபடுகின்றனர் என நாம் இகழ்கின்றோம். ஆனால் மாறுவேடத்தில், எமது போக்கும் இறை ஒத்ததே. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், வடிவம் எவ்வளவு நுணுக்கம் வாய்ந்ததாயிருப்பினும் அங்ஙனம் உலர்ச்சிக் குறைவாயிருப்பினும், பொருள் தனிச்சு முடியாதது. எனவே அருவகலை என்பது நகைப்பிற்குரிய சுற்றிவளைக்கும் முறை; அச் சொற்றொடர் குழந்தைப்பிள்ளைத் தனமானது;

கலைப் படைப்புக்கள் என்று நாம் இன்று அழைக்கும் பண்டைய வாழ்வு படைப்புக்கள் எல்லோராலும் இரசிக்கப்பட்டு வந்த இடங்களிலும் காண்கின்றோம். பொருளுக்கு பயபக்தி கலந்த பெருமதிப்புச் செலுத்தப்பட்டு வந்ததை அவதானிக்கலாம்; இவ்வாறான மதிப்பே, மேலோக்கியிருந்தது. இத்தாலியில் பன்னி மேரி ஒலியங்கள் தீட்டப்பட்டதற்கு உந்துதலாயிருந்தது. தூரி கையைக் கையில் பிடிக்க வேண்டுமென்ற ஆசையால்; மாருக, ஆழ்ந்த இனதீயமையானமேயே. கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சி யுட்டும் நோக்கல்க, ஆழ்ந்த அகத்தேவையே இத்தீய, நூலா நடவடிகளைப் படைத்தது. (வளரும்)

காவிகளும்... 23-ம் பக்கத்தொடர்ச்)

யுள்ளிருந்து மீட்டுள்வோர்களதும்' (தருமு அருப் சிவராம்), 'தோணிகளிற் பவளி வருவோர்களதும்' (தமிழன்பன்) கவிதைப் போக்கில் இத்தொகுதி ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்துமென்பது நிச்சயமே, என்று சொல்கிறார்; மாற்றமென்ன சிறு சலனத்தையே

இதனால் எழுப்ப முடியவில்லை; 'செற்றுச் சிவப்புச் சொற்களாலான தோணிகளை' வீட்டு விட்டு, தருமு சிவராமு போன்றோரிடம் புதுக் கவிதைக் கலைமுறையை (உள்ளடக்கத்தை விட்டுவிட ஜவஹர்ஷாவுக்குச் சுந்திரமுண்டு) கிரமிப்பது எந்நிகழ்வினிலாவது, அவருக்கு உதவக் கூடும்;

(அடைப்புக் குறிக்குள் உள்ளவை என்னால் இடப்பட்டவை)

காவி்களும் ஒட்டுண்ணிகளும்

(புதுக் கவிதைத் தொகுப்பு)

அன்பு ஜவஹர் ஷா

101, புத்தகாயாமாலத்தை,

அனுராதபுரம்.

விலை 2-00 ரூபா

ஜெயசீலன்

'எங்களுக்குப் பிரச்சினைகள் உண்டு' என்று சொல்லியபடி "மக்களின் கஷ்டங்கள் தொலைப்பாடும் கவிஞர் நாங்கள்" என்றும் சொல்லுகிற ஜவஹர் ஷா. இத்தொகுப்பின் 'இது யாருக்காக...! மக்களே..... உங்களுக்கே/இது' என்று மக்களிற்கே சமர்ப்பித்துள்ளார். சரி; இவ்வாறு சொல்கின்ற கவிஞர் மக்களின் பிரச்சனைகளின் அடி ஆதாரங்களாக விளக்கிக் காட்டுவதோடு, அவற்றை ஒழிப்பதற்குரிய சரியான வழிமுறையையும் காட்டியிருக்கவேண்டும். ஆனால் அங்கு அத்தகைய 'தரிசனம்' இல்லையென்றே தெரிகிறது. அதனால்தான் 'சிலருக்கு...../எப்போதும் இன்பம்தான்/பணமோடி ஒழைகளுக்கு/இன்பம் எப்போது?' என்று எம்மிடமே கேள்விக்கட்பதோடு பஸ் நிறுத்தத்தில் இளம் பெண்ணின் முன்னால் இளைஞனொருவன் பிச்சைக்காரனுக்குக் காட்டும் தாராளத்தையும் (தர்மம்), மதங்கடந்து வரவும் தயாரான காதலி 'சிவமயம்' என்று தொடங்கிக் கடிதம் எழுதியதையும் (சலனம்) பற்றி எழுதுகிறார்; பிரக்ஞை உள்ள வாசகர்களே விளங்காது தவிக்கக் கூடிய தெளிவற்ற கவிதைகளையும் (காவி்களும் ஒட்டுண்ணிகளும்) எழுதுகிறார். இத்தகைய கவிதைகளால் மக்களுக்கு என்ன பயன் கிட்டப் போகிறது? 'சிவப்புச் செடி நட்டு/தண்ணீர் வார்த்து/அதுவளர/புரட்சிக் கீதமும்' நண்பர் பாடுகிறார். செடிவளர 'கீதங்கள்' உதவாதது போல் மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கவும், உதவப் போவதில்லை; அதற்கு வேறு இயக்கங்கள்தான் தேவை.

'புதுக்கவிதை' என்ற பெயரைப் பற்றி நாம் கவலைப்படவில்லை, இவை 'கவிதை' யாகத் தேறுகின்றனவா என்பதுமே எமக்கு அக்கறை. இத்தொகுப்பிலேயே 'ஆலயத்தில் போதகர்...../எல்லாம் ஒழி முடித்தார்/கனவு கலைந்து...../மக்கள் எழுந்து சென்றனர்' என்ற ஒரு கவிதை யிற்றான் (கனவுகள்) கவிதையின் சாயலே தெரிகிறது; மற்றவை எந்தெந்தக் கவிதா அனுபவத்தையும் தரவில்லை. இரண்டொன்றில் சில கருத்துக்கள் மட்டும் (தோர்தல் முடிவு) கவர்கின்றன. தமிழகத்து வானம் பாடிகள், 'வேறும் பாடிகள்', 'சில உடல் பாடிகளின்' கவிதைகளைப் போன்று வசனத்தன்மையே இங்கும் தெரிகிறது. புதுக்கவிதைக்கும் ஓசைத்தன்மை உண்டு. கையாள்படும் பொருளுக்கும், கவிஞனது தனித்த ஆளுமைக்குமேற்ப வித்தியாசங் கொண்டதாய், தொடர்ச்சியான ஒத்திசையாக (அது மரபுக் கவிதையின் சந்தமல்ல) அது அமையுமென்ற பிரக்ஞை பெரும்பாலான புதுக் கவிதைக்கவிஞர்களிடம் இல்லாதது போல ஜவஹர் ஷாவிடமும், இல்லாதது தெரிகிறது. அதனால்தான் 'ஒரு நாள்.. /தொழிலாள விவசாயிகளுடன் /அந்த இளம் விவசாயிகள் கூட்டமும் /அல்லப்பும் அவைவரும் கூடி /குன்றுகளைத்தகர்த்து..... பசுமை நிலங்களில் நவயுகத்தைத் தோற்றுவித்தனர் /என்ற வசனப் பந்தியைக் கவிதையென நம்பித்தந்துள்ளார்; நாம் நம்பமாட்டோம்.

தொகுப்பின் பிற்பகுதியில் 'கவிதைகள் பற்றிக் குறிப்பெழுதிய நண்பர் 'கண்ணாடி

'ஜெனே'

'அலை' க் குரிய ஆயத்தகிகள் நடந்து கொண்டிருந்த வேளை இது, 'குறித்த' சில ரிசுமெற் கொண்ட காழ்ப்பினை வெளிப்படுத்தும் களமாகவே அமையும் என்ற ஒரு கருத்து, சிலரிடையிற் பேசப்பட்டது. உண்மைக் கலை 'இலக்கிய நேசிப்பையும், சக்திய தாட்டத்தை யுமே 'அலை வட்டத்தினர்' கொண்டிருக்கின்றனரேயல்லாமல் தனிமனிதக் காழ்ப்பிக்கலையல்ல. எனினும் சத்தியத்தின் வெளிச்சத்தில் கலையும், வாழ்க்கையும் பரிசீலிக்கப்படும் போது போலிகளின் வேஷங்களுக்குத் துணையாக 'அலை வட்டம்' இருக்காது. இதேபோல் 'நேடிபோ சான் ககளுக்கும்' 'இலக்கிய ஸ்காலஸ்களுக்குமாக' தடைமுறையில் பலம் பெற்ற 'குழுக்களுடனும்' 'கோஷங்களுடனும்' வெறுமனே ஒத்தோடுவதாகவும் இருக்கப்போவதில்லை; சத்தியமே, அதனுடைய தளம்.

★ ★ ★

'கலை, அனுபவ வெளிப்பாடாய்த்கான் இருக்கமுடியும்; வெறுமனே கருத்துக்கள் மட்டும் கலைகளைச் சிதட்டிக்கப் போதுமானதாக இருப்பதில்லை';

வ. அ. இராசரத்தினம் என்ற ஆற்றல் வாய்ந்த இலக்கியக்காரரின், மனைவியின் மரணம் ஏற்படுத்திய தாக்கம் 'ஒரு காளியம் நிறைவு பெறுகிறது' என்ற சிறுகதையில் சமீபத்தில், கலா வெளிப்பாட்டை ந்துள்ளது. வாழ்க்கைப் பரப்பில் நிகழ்ந்த பல்வேறு அனுபவங்களின் கோவையான அது, உண்மையில் ஒரு 'மெய்யுள்' தான்.

புதுவிடு குடிபுகுகையில் 'நவகாளியங்கள்' ஏந்திச் செல்லும் மனைவியைத் தொடர்ந்து, இராசரத்தினம் என்ற கலைஞன் நடக்கிறான். அவனது கைகளில் விடையேறப் பெற்ற அவனது பொக்கிஷங்களில் இரண்டு, ஆம்! சிண்ப்பதிகாரமும், மு: தனையிடுகத்தின் 'புதுயுகம் பிறக்கிறது' சிறு

கதைத் தொகுப்பும். சுற்றத்தினர் ஆச்சரியமாயும் ஆத்திரமாயும் நோக்குகின்றனர். அவனைப் புரிந்தவளாய் மனைவி 'வில்லி' மட்டும் திரும்பி மெல்லச் சிரித்தபடி சொல்கிறாள்.

"உங்கள் பேசையை எடுத்தீர்களா?"
 "விடுவேனா பையில் இருக்கிறது."
 "எடுத்துக் கையில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்"

இந்தப் 'புரிந்து கொள்ளலும்', 'ஒத்துழைப்பும்' நிறைந்த மனைவியைப் பெற்ற கலைஞன், எவ்வளவு புகழிழையாளி! இந்தப் பாக்கியத்தை இழந்து போவதென்பது சிக்க முடியாததுதான். நுண்ணுணர்வுமிக்க அக் கலைஞனின் பெருந்துயரில் 'அலை' யும் பங்கு கொள்கிறது.

★ ★ ★

1-11-75-ல் பேராசனப் பல்சைக்கழகத்தில் நாடகக் கருத்தரங்கொன்று நடைபெற்றது. கொழும்பிலிருந்து வந்த இரண்டு பேச்சாளர்கள் முறையே தாம் வாடுலியிலும், சந்திக்கையிலும் அவ்வப்போது ஏதோ சொல்லியதையும் எழுதிப்பதையும் கொண்டு, ஏதோ ஆற்றலுள்ளவர்களெனக் கருதியே தம்மை அழைத்துள்ளார்கள் போலு மென்றும், உண்மையில் தாங்கள் அவ்வாறு ஆற்றலுடையவர்களல்ல வென்றும் மேடையில் சொன்னார்கள். (அவர்கள் எது பேசினும், ஆழ்ந்த கருத்துக்கள் வெளியிடப் படவில்லைத்தான்.) இத்தக் கூற்றில் அவையடக்கத்தைவிட அவர்களின் தயக்கமே தெரிந்தது. தங்களிலேயே நம்பிக்கையிடுவாதவர்கள் இவ்வாறான கூட்டங்களில், என் பேசுவா வேண்டும்? வந்து, இவர்களுக்கும் தகுதியானவர்களெனக் கருதி அழைக்கிறந்த அமைப்பாளர்களினதும், 'வேலை மினைக்கெட்டுக்' கேட்க வந்தவர்களது முகங்களிலும் ஏன், கரியைப் பூசவேண்டும்?

★ ★ ★